

RUH ve MADDE

Eylül 2014 Yıl:55 Sayı:656 (KDV Dahil) 5 TL

Anlayış Piramidi

Ergün Özyiğit

Suçluluk Enerjisi ve Etkileri

Juanita Puddifoot

Korkutmayın! Sevin...

Nesrin Gökpınar

Nathaniel; Bir Ruhla Bağlantım

Debi Chestnut

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

56

BİLYAY AKADEMİ

2014-2015

**Kendinizi bilmek, zamanı öğrenmek,
varlığınızla ruhu keşfetmek için!**

**Kendini bilmeye, 4. Yola; Gurdjieff, Ouspensky ve M. Nicoll'ün
çalışmalarına ezoterik ruhsalılık senteziyle**

Bilyay Akademi algınızın sistematik yanılgıdan çıkacağı ve kendini bilmek konusunda yaşayan uygulamalara geçeceğiniz spiritüel alandır. Kendini bilmek ve *İlâhî Nizam* ve *Kâinat* kitabında gösterilen hedeflere doğru birlikte yürümek istiyoruz.

**11 Ekim 2014'de başlayıp 30 Mayıs 2015'te bitiriyoruz.
Cumartesi 16.00 - 18.30 arası toplanıyoruz.
Kayıt için Saadet Er'le bağlantıya geçiniz.**

Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye... Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonomik fenomenlere, anımdan boyutlara, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

BİLYAY Akademi'nin
yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.
www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net
0212 243 18 14

Metapisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

SEVGİLİ OKUYUCULAR

BİLGİ KARANLIĞI ışığa doğru sürükler. Işığın varlığında karanlık varlık olur. Işığın varlığı ile varlık olur. Doğa, ilişkiler, dünyada gelişen son olaylar, sosyolojik çıkışlar, içinden çıkamadığımız sorunsallar. Hepsi bizim, yani insanlığın seçtiği zamanı ve kaderi oluşturur. İçinde yaşadığımız mekanda bu yansımanın zorunluluğunda önümüzde eksik olan son sahneyi tamamlar.

Tam tamına karşımıza çıkan tesirlerin kaynağı, biriktirdiğimiz kendimize ait deneyimlerin muhasebesinden başka bir şey değil.

Peki bu hesapları kim, niye kontrol ediyor? Kime hesap verip, denetlenmemiz gerekiyor. Uzatılmış, tehir edilmiş dönemlerin sonunda sıkı denetimler oluyor. Artık kanunların direk yazıcıları tam ölçü, mihenk taşı ile gerçek cevherleri ayırıştırma zamanı. Ne aldık, sattık? Oluşan değerlerden kim, nasıl faydalandı? Ruh cevherinde evren ötesi vazife yükümlülüğü ile bu son dönemin sınavını verebilecek varlıksal gelişimi sağladı mı? Nuh dönemi ile tehir edilmiş okul öğretmenleri ile, tüm kontrol mekanizmaları ile buradaki kader-zaman mekanını, bu döneme ait olmak üzere ürünlerini toplayıp hasatla okulun sahiplerine geri sunmak üzere harekete geçti.

Tüm uyum hareketleri böyle dillendiriyor. Doğa, varlıksal sezgi ve iç okuyuşlarımız öz bilgilerimizdeki karşılıklı kıyasların vaktinin en azından bu an'ın zamanına ait ortaya koyuşlarında tamam olduğunu söylüyor.

Kararı bile düşünmeden, eyleme yola düşen beden varlık işbirliği ile uyanışı hatırlamayı, sadakati yerine getirmeyi bizden bekliyor okulun son dönemi.

Kurumsal vazifelerimizde tüm sorumluluk ve yükümlülüklerimizde ilerliyoruz. *İlâhî Nizam ve Kâinat* Ekim 2014'te Frankfurt Kitap Fuarına dünyaya tanıtıma gidiyor. Dünya dillerine çevrilmiş ve bağlantıları yapılmış olarak 2015'de Londra Kitap Fuarı ve 2016 Şubat'ında Uluslararası *İlâhî Nizam ve Kâinat* Tanıtım Paneli ile uyanış insanlığın ayağına gidiyor. Sıra bizde. İnsanlığın da hızlı, koşar adımlarla ilahi bilgiye doğru, yapması gereken son uygulamalarla gelmesi, yürümesi gerekiyor. MTİAD ve Bilyay Vakfı aktivitelerinde yer alan bilgilere göre Ekim, Kasım, Aralık aylarında Fuarlar, Bilyay Akademinin açılışını ve toplanmayı haber veriyor.

İnsanlık ailesi toplanıp son sesleri yüksek oktavlarla duyurma zamanındayız.

İçsel ışıklar karanlığa yürüyor. Karanlığın değerlerindeki artışıyla, varlık karanlığı aydınlatmaya, Işığın varlığı ile birleşmeye yürüyor.

Yol sonuna kadar açık değil mi?

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Gülşah ÇAPRAK

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dişgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Matbaa Çözümleri Sanayi ve Dış Ticaret Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Litros Yolu Sok. Fatih San. Sitesi
No:12/98-102 Topkapı - Zeytinburnu / İSTANBUL
Tel: +90 212 674 39 80 (pbx) - Fax: +90 212 565 00 61
www.duplicate.com.tr
Sertifika No: 13838

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2014 Sayı: 656 Cilt: 55

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
İBAN: TR39 0006 2000 0680 0006 2975 01
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAYVAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http://www.bilyay.org.tr
http://www.ruhvemadde.com
http://www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Irklar ve Milletler** Bedri Ruhselman
İlâhî Nizam ve Kâinat' tan Seçmeler
- 9 **Minik Bir Astrolojik Masal...** Hasan Sonsuz Çeliktaş
- 10 **Hayat Seçimi** Michael Newton
- 18 **Anlayış Piramidi** Ergün Özyiğit
- 22 **Gündüz Düşleri** Maurice Nicoll
- 27 **Fark Eder**
Öykü
- 28 **Ruh, Varlık, İnsan** Bilgehan Meral
- 32 **Nathaniel; Bir Ruhla Bağlantım** Debi Chestnut
1. Bölüm
- 37 **Korkutmayın! Sevin...** Nesrin Gökpınar
- 39 **Birlik Üzerine**
Akış
- 40 **Suçluluk Enerjisi ve Etkileri** Juanita Puddifoot
1. Bölüm
- 48 **Eşzamanlılık** Dr. Edward C. Whitmont
- 50 **Konsantrasyon Egzersizi: Bir Noktaya Odaklanmak** M. Reşat Güner
- 51 **2014 Ekiminde Bilyay Akademi Dönüşüm İçin Açılıyor...**
- 52 **Bilyay Akademi Yaklaşırken** A. Cemal Gürsoy
- 54 **Sevgiye Açık Kalmak** Dr. Janet Cunningham
- 56 **Şamanların, Zihinsel Hastalıklara Bakışı** Stephanie Marohn
2. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Irklar ve Milletler

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

SİMDİ, vicdanın vazifeye ve nefsaniyete yönelik olan zıt unsurlarına geçelim. Herhangi bir kademede vicdan mekanizmasında, birbirine zıt görünen iki unsur bir insanı, vazife planının bilgilerine hazırlayıcı nitelikte, aşağıdan yukarıya doğru sıralanmış ve ihtiyaçların zorunluluk ve gereklerine göre düzenlenmiş realiteler¹ zincirinin o kademeye özgü birbirine kenetli bulunan alt ve üst iki halkasıdır. Alttaki halkayı oluşturan realiteye nefsaniyete, üsttekine de vazifeye yönelmiş diyoruz. Bu zincir, aşağıdan yukarı, geçmişten geleceğe doğru uzandığına göre altta olan nefsaniyete derken yaşanmış realiteyi, üst zıddı oluşturan vazifeye derken de yaşanacak realiteyi kastetmekteyiz. Öyleyse vicdan mekanizması unsurlarının her biri, insan hayatının geçirilmiş ve geçirilecek olan realitelerini içermektedir. Devresini tamamlamış bir realite, vazife planına insanı biraz daha yaklaştırıcı nitelikte olan bir üst realitenin önüne engel olarak dikilir. Ve zaten buna onun için nefsaniyet diyoruz. Fakat unutulmasın ki o an için üsttekine engel olan bu alt realite, o üst vicdan kademesini hazırlamış olan bir önceki kademenin üst realitesiydi.

*
* *
İnsanlar için realite, hislerinin ilgili olduğu varlığa inanmaları demektir. Öyleyse -hisler daima değiştiğine göre- sabit bir realite yoktur. Anlayışlar genişledikçe ve arttıkça hisler ve realiteler de değişir ve kapsamı artar. Demek ki vicdan mekanizmasında aşağıdan yukarıya yükselen ve değişen realitelerin durumu, varlığın vazife planına doğru uzanış ve yürüyüşünün hızını gösterir. Çünkü realiteler anlayışla beraber yürürler. Anlayışlar ne kadar artarsa realiteler de o oranda genişler ve kapsamı artar. Yani hislerin ilgili olduğu varlıklar çoğalır ve onları benimseme, sindirme güçleri artar, böylece daha yüksek ve ileri realitelere ulaşılır. Bir dağa tırmanan adam dağın eteklerindeki karşılarında ancak küçük bir arazi parçasını görebilir. Dağa tırmanıp yükseldikçe gözlerinin önünde açılan arazi o oranda genişler. Ve dağın tepesine çıktığı zaman ovayı bütün kapsamıyla görür ve kavrar. İşte, anlayış yükseldikçe realitelerin kapsamı da böylece artar.

Realite aynı zamanda bir bilgidir. Hisleri ilgilendirip de varlıklarına inanılan şeyler duyulur ve bilinir. Öyleyse her kademe ve aşama için sabit olan, değişmeyen mutlak bir realite dünyada yoktur. Herkesin kendine özgü duyuş ve inanışları vardır. Bu duyuş ve inanışlara göre de nitelikleri ve kapsamları değişik realiteler vardır. Aşağılarda bulunan insanların henüz realitesine girmemiş olan durumlar, üst kademede bulunanlar için realite olabilirler. Aynı şekilde, realiteler yükseldikçe alt kademelerin basit realitelerini de kapsamı içine alırlar. Yüksek realitelere giren bu

basit realiteler onların kapsamı içinde yavaş yavaş eriyerek kendi kimliklerini kaybederler. Öyleyse örneğin, dağın eteğindeyken insanın gördüğü birkaç yüz metre karelik arazi içindeki ufak tefek ayrıntılar, girintiler, çıkıntılar, hendekler, çalı çırpılar, ufak su birikintileri vb. dağın tepesine çıkıldıkça daha genişleyen ufukların geniş alanı içinde yavaş yavaş kaybolurlar. Fakat yine onlar meydana gelen bu bütünün kurucu unsurları, birer parçası olarak o alanın içinde kalırlar. Bundan dolayı realiteler birbirine eklenerek genişledikçe eski realitelere takılıp kalmamak gerekir. Bunu yapmadıkça, eteklerden görünen birkaç yüz metre karelik manzaranın ayrıntılarından ayrılmak istenmedikçe yukarılara çıkmak ve manzarayı genişletmek mümkün olmaz. Ve tepelerden gözlemlenen kilometrelerce geniş alanın zenginliklerinden, görkemli manzaralarından yararlanılamaz.

Aslında o iki karışık yere bağlı kaldıkça, bu manzaraları, bu güzellikleri aramak ihtiyacı da belirmez. Öyleyse yükselmek için, hedefe yaklaşmak için, kısaca vazife planına gerekli olan liyakatleri, anlayışları kazanmanın yolunu tutmak için alt kademelerin nefsaniyetleri içinde gömülüp kalmamak ve onların ağırlıklarından silkinip kurtulmak gerekir.

*
* *

Realitelerden silkinip kurtulmak, herhangi bir realiteyi gelişigüzel fırlatıp atarak olmaz. Burada şu noktanın iyi anlaşılması gerekir. Bir realitenin daha yüksek bir realiteye yerini bırakması keyfi bir

iş değildir. Bu öncelikle bir gelişim zorunluluğunun sonucudur. Bir realitenin terk edilip daha üstün bir realiteye geçilebilmesi için o realitenin bütün gereklerine uyulması, egemen duruma geçilmesi ve onun iyice sindirilmesi gerekir, yani o realitenin sonuçlarının öz varlık tarafından bütün gerekleriyle benimsenmiş ve öz bilgi hâline gelmiş olması gerekir. Yoksa henüz benimsenmemiş ve

sindirilmemiş bir realitenin vicdan mekanizmasındaki esas yeri, zaten o mekanizmanın üst unsurudur. Çünkü o geçirilmiş değil, henüz geçirilmesi gereken bir realitedir. Yani kazanılmış değil, kazanılacak bir realitedir. Bundan dolayı onun tam anlamıyla gereklerine uyulması gerekir ki böylece o, geçirilmiş, yaşanmış bir unsur olarak ikinci plana, nefsanîyet planına inebilsin. Bunu da belirleyecek olan durum ihtiyaçtır.

*
* *

İnsan bir realitede tamamen yaşadıkdan sonra orada kendisini tatmin etmemeye başlayan noktalarla karşılaşınca ve daha üstünü aramak ihtiyacını duyunca, artık içinde bulunduğu realite ikinci plana düşmesi gereken, nefsanîyet hâline giren bir unsur olur. İşte böylece eskimiş, geride bırakılması gereken bir realiteden silkinmek için yapılan mücadelelerden meydana gelen olaylar ve bu olaylardan alınan dersler öz bilginin sürekli olarak artmasına, anlayışın genişlemesine ve sonuç olarak ruhun tekâmülüne² sebep olmaktadır. Böylece realiteler aşağıdan yukarıya doğru sürüp gider. Yani herhangi bir kademenin vazifeye yönelik unsuru üst kademenin nefsanîyet unsurunu, nefsanîyete yönelik unsuru da alt kademenin vazife unsurunu oluşturur. Bu realitelerin değişmeyen bir sıra içinde birbirini kovalamadığını tekrar edelim. Kişinin tekâmül ihtiyacına ve anlayış

² Tekâmül, sözlük anlamı olgunlaşma, gelişim ve evrim olan bir terimdir. Deneysel spiritüalizmin temel ilkelerinden biri olan tekâmül ya da ruhsal tekâmül, bu alanda ruhsal gelişim anlamında kullanılmaktadır. Kısaca ruhların madde evrenindeki görgü ve deneyimini artırarak şuuru ve bilgisini genişletmesi olarak tanımlanır. MTİAD

kapasitesine göre değişerek birbirini takip eder. Burada bir örnek verelim: İntikam duygusuyla adam öldürmeye izin verilen herhangi bir kademe düşünülün. Orada, babasını ya da akrabasını öldüren bir katilden, kan davası güderek oç almanın gereğine inanmış ve bu işi bu inançla görev olarak kabullenmiş bir insan vardır. Bu inanç o kademenin bir bilgisi, bir realitesidir. Fakat bunun üstünde öyle bir bilgi kademesi daha var ki orada, kendisine kötülük yapmış bir insan hakkında intikam duygusu beslemenin doğru olmadığı ve bunun sorumluluk gerektiren bir durum olduğu, buna karşılık, kötülöklere daima bağışlama ve hoşgöröyle karşılık verilmesi gerektiği bilgisi ve yargısı geçerlidir. Önceki kademe de yaşamış insanın, kendi realitesinden sıyrılıp üst kademe realitesine geçmesi kararlaştırılmış ve bunun için de o tekrar dünyaya gelmiş bulunsun. O insan dünyaya gelirken kendisini eski realitesinden kurtarmaya yardım edecek bütün mücadele olanaklarını planına koymuştur. Fakat hâlâ eski realitesinin tesiri altındadır. Öyleyse dünyaya gelince vicdan mekanizmasının olumsuz kutbunu oluşturan intikam nefsanîyeti realitesinin kuvvetli bağları karşısında o insan bağışlama, hoşgörö, hatta sevgi telkin eden üst realiteye yaşayabilir. Ve böylece eski intikam realitesinden kendisini kurtarmakta güçlük çekmeye başlar. Bundan dolayı, eğer kendi kendine kalırsa belki bütün hayatı boyunca yerinden kılmıdayamayacak ve üst kademeye geçemeyecektir. Fakat bu durumun asla böyle devam edemeyeceğini daha önce de söylemiştik. Ve bir birim düaliteye

yukarıdan üst zıdda, aşağıdan da alt zıdda gelecek milyonlarca tesirin varlığından da söz etmiştik. Üstelik bir de onun dünyaya gelirken çizilmiş olan hayat planı vardır ki o, dünyada bu plana sadık kalacağına nasıl söz vermişse o plan etrafında ona yardım etmekle vazifelenmiş yardımcı varlıklar da vazifelerini elbette yapacaklardır. Bundan dolayı o insanın üst realitelere ulaşması için ihtiyaç duyduğu kuvvetlerin gelişimi amacıyla ne yapılması gerekirse bu yardımcıları onları yapacaklardır. İşte, bu yardım ve müdahalelerle o, eski realitesinden sökülür ve üst kademenin bağışlama, hoşgörö ve şefkat bilgilerine atlayarak eski intikam almak, adam öldürmek realitesinden vazgeçer. Öyleyse üst realiteyi benimsemek, alt realitenin bağlarından çözülmekle mümkün olur.

*
* *

Realiteler öz varlıkta sonuçlandırdıkları bilgi bakımından irdelenince onların birbirlerini tamamladıklarını da unutmamak gerekir. İşte bu bakımdan her realite bir üst realiteyi hazırlayarak varılması gereken noktaya kadar zincirleme giden bir bütünün

parçasıdır. Ve aslında bir insan varlığının görgü ve deneyimi de bu realitelerin, öz varlıkta bilgi hâlinde birikmiş izlenimlerinden ibarettir. Yani geçmiş bir realite gelecek realiteyi hazırlarken, gelecek realitenin öz bilgileri içinde o geçmiş realitenin de izlenimi var olarak kalır. Aslında böylece gelecek realiteler geçmiş realitelerin sonuçlarını içine ala ala genişler ve kapsamı artar ve varlığın görgü ve deneyimlerinin artmasına sebep olur. Örneğin, kaba bencillik realitesinin bulunduğu kademeyi dolduran bireysel bencillik nefsanıyeti, üst toplumsal bir plan realitesinde daha üstün ve kapsamlı bir karakterde toplumsal bencillik hâlini alır. Eğer birinci kademede bir insan, yalnız bireysel çıkarları için çırpınıyorsa,

ikinci kademede kendisine bağlı küçük bir topluluğun, bir ailenin çıkarları için çalışmaya başlar. Ve bu bencillik nefsanıyeti, kademeler yükseldikçe bir toplumu, topluluğu, milleti, insanlığı ve hatta bütün varlıkları kapsayarak artar ve genişler ki oralara yöneldikçe artık ona bencillik değil, başkalarını düşünmek demek gerekir. Bununla beraber yine o kendisinden bir üst realiteye göre nefsanıyet durumunda kalır. Bu durum eski nefsanıyetlerin öz varlıktaki sonuçlarının yeni elemanların sonuçlarıyla, yani üst zıtların sonuçlarıyla beslene beslene kapsamı artan ve gelişen durumlarını gösterir. İşte, böyle bir üst realitenin karşısına dikilerek onun kazanılması için çaba gerektiren bir nefsanıyet realitesi aynı zamanda bu üst realitenin içine karışıp daha yüksek kimliklerde kaybolmaya aday durumdadır. Öyleyse en ileri ve yüksek realitelerin öz bilgi durumuna geçmiş sentezleri içinde ilk realitelere ait nefsanıyetlerin o bilgilere uyum sağlamış ve ilk niteliklerini orada eritmiş sonuçları vardır. □

İlâhî Nizam ve Kâinat'ın günümüz Türkçesine uyarlanmış baskısından alınmıştır.

Minik Bir Astrolojik Masal...

Hasan Sonsuz Çeliktaş

BİR VARMİŞ BİR YOKMUŞ... Ve Tanrı evreni yaratmış da tüm burçları salmış ortaya, bakalım ne yapacaklar diye... Önce Koç ve Aslan ayağa kalkmışlar. Gelmişler Tanrı'nın yanına. Tanrı şöyle bir bakmış. "Anladım derdinizi, Koç sen geç sağıma, Aslan sen de soluma. Ben beceremedim sanırım. Siz daha iyi bilirsiniz. Buyurun siz anlatın nasıl olmalıydı" demiş. Koç ve Aslan konuşmaya ve eleştirmeye başlamışlar gürül gürül... Bu arada Boğa dikilmiş ayağa. "Ayağımı bastığım toprak tek gerçektir. Benim gerçeğim. Bundan öte gerçek yoktur," deyip sertçe vurmuş toprağa. Yengeç ile Balık ise hülyalı hülyalı bakıyorlarmış etrafa. Yengeç güneşin batışına dalmış, gözünden bir damla yaş gelmiş "Ah ne güzel" derken... Balık ise gölün yansımasından kendini izliyormuş. "Ne güzel bir dünya, ama şöyle olsa daha da iyi olurdu değil mi? Belki olur ama..." diye kıkırdayıp saçlarını taramaya devam etmiş. Kova ise, "Acaba niye yarattı ki buraları?" diye düşünme durmuş. Oğlak ise, "Benim durduğum yer en kralı, beni buradan kimse kıpırdatamaz, sıkıyorsa gelin oynatın," diyormuş. Akrep, şöyle bir bakmış etrafa, sonra yavaştan Tanrı'ya yaklaşmış; "Ne güzel yaratmışsın, harika kesinlikle. Yalnız hani şuralara biraz daha el atsaydık..." diye yavaştan dile getirmiş isteğini. Tanrı tek kaşını kaldırıncaya, "Bu güzelliklere varlıklar lazım, ben üremeye gidiyorum, her şey harika" deyip ortadan kaybolmuş. Bu arada Yay geçmiş hepsinin yanından zıplaya zıplaya neşe içinde "Yaşasın burası benim oyun alanım, tutabilene aşk olsun!" şeklinde gözden kaybolmuş. İkizler ise, "Oradan mı başlamalı, buradan mı başlamalı?" diyerek bir o yana bakıyormuş, bir bu yana. Sonunda deneye yanıla bulmaya karar vermiş. Başak ise, eline büyüteç almış her tarafı ince ince tarıyormuş. Bir kusur arıyormuş; arıyormuş da bir türlü bulamamış. En son kendine dönmüş bakmış. Bu kadar güzelliğin içinde bir beni eksik yaratmışsın Tanrım, diye ağlamaya başlamış. Oysaki o kadar güzelmiş ki bir türlü farkına varmıyormuş. Terazî ise sakinmiş, dinginmiş, dengedeymiş. Hatta bir kayanın üzerine çıkıp tek ayak üzerinde durmuş. "Bakın bana, düşmüyorum ki..." derken bir anda dengesi bozulmuş ve küt yere kapaklanmış. Dengeyi iyi biliyormuş ama dengesi en kolay bozulmuş da o...

Sahne böyleyken Tanrı doğrulmuş: "Hadi artık gerisi sizin oyun alanınız, yaratması benden, deneyimlemesi sizden," derken Koç ile Aslan halen eleştirip duruyormuş orası öyle olmalıydı, burası böyle diyerekten...

Tanrı şöyle bir bakmış dönüp hepsine, hepsi kendi havasında takılmaya devam ediyormuş, sonra gülümseyerek gökyüzünde kaybolmuş...

Onlar ermiş muradına, biz çıkalım kerevetine... □

Hayat Seçimi

Michael Newton

BİR ZAMAN gelir ve ruhun yeryüzüne yapılacak bir başka gezi için ruh dünyasındaki sığınağından bir kere daha ayrılması gerekir. Bu kolay bir karar değildir. Haz dolu bir özgürlük durumunda yaşam sürülen bilgelik dünyasından ayrılmak ve bir insan bedeninin fiziksel ve zihinsel zorunlulukları içerisine girmek hazırlık gerektirir.

Ruh dünyasına yeniden giriş yaptıkları sırada ruhlar yorgun olurlar. Birçoğu dünyaya tekrar dönmeyi düşünmek bile istemez. Bu özellikle fiziksel hayatlarının sonunda hedeflerine yaklaşmamış olanlarımız için geçerlidir. Bir kez ruh dünyasına kavuştular mı, ruhların kendini anlama, yoldaşlık ve şefkat dünyasını bırakıp geçici bile olsa agresif, rekabetçi insanların ortaya çıkardığı gezegensel güvensizlik ve korku ortamına gitmeyle ilgili korkuları olduğu görülür. Yeryüzünde aileleri ve dostları bulunmasına rağmen, bedenlenmiş pek çok varlık, yabancı kalabalıkların ortasında kendilerini yalnız ve isimsiz hisseder. Oysa ruh dünyasında bunun

tersi geçerlidir, ruhlarımız orada son bulmayan yakın bir paylaşım içindedir. Ruhsal kimliğimiz dayanışmaya asla ara vermeyen başka varlık kalabalıkları tarafından tanınır ve değer görür.

Enerjimizin yenilenmesi ve Benliğin bireysel değerlendirmesi bazı ruhlar için diğerlerinden daha uzun sürer fakat sonuçta ruh bedenlenme sürecini başlatmaya motive edilir. Ruhsal ortamı terk etmenin zorluğuna karşılık, ruhlar olarak bizler yeryüzündeki hayatın fiziksel keyiflerini hoşnutlukla ve hatta nostaljiyle hatırlarız. Geçmiş bir hayatın yaraları kapanınca ve yeniden kendimizle tam olarak bütünleştiğimiz zaman, kimliğimizi fiziksel olarak ifade etmenin dürtüsünü hissederiz. Bizi bir sonraki hayata hazırlayıcı kolektif bir ruhsal çaba harcanmıştır. İnsanlığa yönelik geçmiş fiillerimizin karması, yanlışlarımız ve kazançlarımız gelecekteki gayretlerimizin en uygun rotasının ne olması gerektiğine dönük bir bakışla değerlendirilmiştir. Ruh artık bütün bu enformasyonu birleştirip üç ana karara dayanan maksatlı bir eyleme girişmelidir:

- Yeni bir fiziksel hayata hazır mıyım?
- Öğrenimimi ve gelişimimi daha ileri götürmek için hangi spesifik dersleri almak istiyorum?
- Hedeflerim üzerinde en elverişli çalışma fırsatını elde etmek için bir sonraki hayatımda nereye gitmeliyim ve kim olmalıyım?

Daha yaşlı ruhlar, atandıkları gezegenlerin nüfus ihtiyaçlarına bakılmaksızın daha az bedenlenirler. Bir dünya öldüğü zaman, işlerini henüz tamamlamamış varlıklar, yaptıkları

çalışmaya uygun hayat formlarını barındıran başka bir dünyaya taşınırlar. Bedenlenme devreleri, bir gezegendeki bedenlenme ihtiyacından çok varlıkların içsel arzularına göre ayarlanır gibi görünmektedir.

Bununla beraber yeryüzünün giderek daha çok sayıda ruha ihtiyaç gösterdiği ortadadır. Günümüzde dünya nüfusu altı milyarın üstündedir. Dünya nüfusuyla ilgili istatistik uzmanları, son 200 000 yılda yeryüzünde kaç kişinin yaşadığıyla ilgili değişik hesaplamalar yapmıştır. Ortalama tahmin 50 milyar kişidir. Bana göre düşük olan bu rakam ayrı ruhların ziyaretleri anlamına gelmemelidir. Aynı ruhların bedenlenmeye devam ettiğini ve ayrıca bir kerede birden çok bedeni işgal edenlerin bulunduğunu hatırlayalım. Bugün yeryüzünde yaşamakta olan kişilerin şimdiye kadar burada yaşamış ruhların toplam sayısına yakın olduğu inancında olan tekrardoğuşçular vardır. Ruhların yeryüzünde bedenlenmelerinin sıklık derecesi hep aynı yoğunlukta değildir. M.S. 1. yüzyıla ait nüfus tahminleri 200 milyon civarındadır. M.S. 1800'de insanların sayısı bunun dört misline çıkmış ve yalnızca 170 yıl sonra yine dört misli artmıştı. 1970 ve 2010 arasında dünya nüfusunun tekrar katlanması beklenmektedir.

Bir deneğin bedenlenme kronolojisini incelediğim zaman, görürüm ki Paleolitik göçebe kültürlerdeki yaşamları arasında genellikle yüzlerce, hatta binlerce yıllık aralar vardır. 7000 ile 5000 yıl önce, Neolitik çağda, tarım ve hayvancılığın yaşamlarına girmesi paralelinde deneklerimin hayat sayısı raporlarında

bir sıklaşma görülür. Buna rağmen iki hayat arasındaki zaman süresi yine de çoğunlukla 500 yılı bulmaktadır. Şehirlerin, ticaretin ve daha uygun beslenmenin ortaya çıkmasıyla beraber ruhların bedenlenme sıklığı da artan nüfusla uyumlu olarak artmıştır. M.S. 1000 ile 1500 arasında deneklerim ortalama 200 yılda bir hayata gelmişlerdir. 1700'den sonra bu sayı yüz yılda bire inmiştir. 1900'lerle birlikte bir yüzyılda birden fazla hayat yaşamak, vakalarımın arasında yaygın şekilde görülür.

İpnozdaki kişilerin yakın zamandaki hayatlarına yaklaştıkça geçmiş hayatları hatırlamalarında iyileşme görüldüğü gerekçesiyle ruhların bedenlenmelerindeki bu artışın yalnızca bir görünümünden ibaret olduğu tartışmaları vardır. Bu bir dereceye kadar doğru olabilir fakat eğer bir hayat önemliyse zamanın hangi çağında yaşamış olursa olsun canlı bir şekilde hatırlanacaktır. Yeryüzündeki muazzam nüfus artışının ruhların buraya daha sık gelmelerinin ana nedeni olduğuna kuşku yoktur. Peki ruhların yeryüzü aday listesinin insanın üreyişindeki bu artış baskısından etkilenme ihtimali var mıdır?

Deneklerimi hazırda bekleyen ruhların aday listeleri hakkında sorguladığım zaman, bana ruh rezervlerini tüketmekle ilgilenmek yerine aşırı nüfustan ölmekte olan gezegenimiz için kaygılanmamın daha yerinde olacağını söylerler. Genişleyen nüfus ihtiyacını doldurmak için yeni varlıkların daima hazırda oldukları kanaati vardır. Eğer bizim gezegenimiz

bu evrende var olan diğer bütün zeki nüfusların küçük bir örneğini oluşturuyorsa, o halde ruhların aday listeleri astronomik rakamlara ulaşıyor olmalıdır.

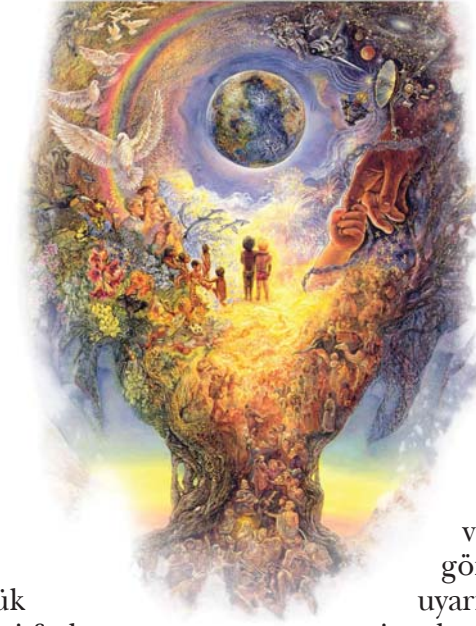
Ruhlar fiziksel hayatlarının zamanını, yerini ve kim olmak istediklerini seçme özgürlüğüne sahiptirler. Bazı ruhlar gelişmelerini hızlandırmak için ruh dünyasında daha az zaman harcarken, diğer bazıları orayı terk etmekte büyük bir gönülsüzlük gösterirler. Rehberlerimizin bu konudaki tutumlarının büyük bir etkisi olduğuna şüphe yoktur. Tıpkı ölümün hemen ertesindeki oryantasyon aşamasında yaptığımız giriş görüşmelerine benzer şekilde, yeniden doğmak için ne ölçüde hazır olduğumuzun belirlenmesi amacıyla ruhsal danışmanlarımızla hazırlayıcı çıkış görüşmeleri yapılır.

Bir varlık tekrar bedenlenmeye karar verdiği zaman, geri dönüş sürecindeki bir sonraki aşamada hayat seçimi yerine yöneltilmektedir. Ruhlar yeni hayatlarında kim olacaklarına karar vermeden önce yeryüzüne ne zaman ve nereye gitmek istedikleriyle ilgili bir değerlendirme yaparlar. Bu ruhsal çalışma nedeniyle, hayat seçimi ve bedeninin seçimiyle ilgili son kararı daha anlaşılır olması bakımından iki bölüme ayırdım.

Bedenlenmenin zamanının ve yerinin ve kim olmak istediğimizin seçilmesi, bütünüyle ayrı kararlar değildir. Bununla beraber ilk önce, gelecekteki zaman dilimlerindeki belli ortamların bize ne ölçüde uygun olabileceğini gözden

geçirme fırsatını elde etmekle işe başlarız. Sonra dikkatimizi bu bölgelerde yaşayan kişilere yöneltiriz. İlk başta bu süreç biraz kafamı karıştırmıştı fakat sonradan bir varlığın kronolojik zaman dilimi içindeki katılımcılardan olduğu kadar, kültürel şartlar ve olaylardan da büyük ölçüde etkilendiğini fark ettim.

Zamanla, bir bütün olarak, ruh dünyasının işlevselliğinin üniform olmadığına inandığım bir noktaya geldim. Tüm ruhsal bölgelerin yolculuk yapan ruhlar tarafından aynı eterik niteliklere sahip oldukları görülür fakat uygulamalar farklıdır. Örnek olarak, giriş yapan ruhlara özgü oryantasyon yeriyle çıkış yapacaklara özgü hayat seçimi yeri karşılaştırılabilir. Her ikisi de aktarma durumundaki ruhlara yönelik hayat değerlendirmelerini içerir ve yeryüzünden sahneler de vardır fakat benzerlik burada biter. Oryantasyon yerlerinin küçük, mahremiyet sağlayan, henüz gelmiş ruhu rahatlatarak şekilde tasarlanmış görüşme alanları oldukları söylenmektedir, ancak bu mekanda kendimizi savunma gibi bir mantal tavır içinde olabiliriz. Bunun nedeni, hayatta daha başarılı olabilirdik duygusudur. Ve

bizimle doğrudan etkileşen bir rehber vardır. Diğer yandan, hayat seçimi yerine girdiğimiz zaman umutla ve yüksek beklentilerle doluyuzdur. Burada ruhlar yeni hayat seçeneklerini değerlendirirken temelde yalnızdırlar ve rehberleri ortalıkta görünmez. Bu telaşlı, uyarıcı yerin diğer ruhsal inceleme alanlarından çok daha büyük olduğu

tanımlanmaktadır. Deneklerim, bazı ruhsal konumları tanımlamakta zorlanmakla beraber, hayat seçimi yeri hakkında konuşmayı severler ve dikkat çekecek kadar benzer tanımlar verirler. Bu yerin ruhlara kendilerini gelecekte, değişik ortamlarda farklı roller oynarken görme olanağı sağlayan bir sinema salonuna benzediği anlatılmıştır. Çıkıştan önce ruhlar kendileri için bir senaryo seçmiş olacaktırlar. Yeni bir hayatın bizzat uygulanmasından önce, bir provasının yapıldığını gözünüzde canlandırın.

Deneklerimi hayat seçimlerinin yapıldığı uzamsal alana götürdüğüm zaman orada geçmiş, şimdi ve geleceği içeren bir zaman çemberi görürler. Çemberin içindeyken ruhsal Şimdiki zamandan ayrıldıklarını duyan ruhlar gözlem yaptıkları turlar sırasında belli ki

ileriye ve geriye yankılanan dalgalar üzerinde dönmektedirler. Zamanın tüm yönleri onlara gelgit yapan, tekrar meydana gelen realiteler olarak sunulur. Paralel realiteler üst üste geldiğinden dolayı onlar da fiziksel hayatlar için olasılıklar olarak görülebilir, özellikle daha deneyimli ruhlar tarafından.

Deneklerimin bu koşullar altında, bilginin çok olduğu ruhsal bir ortamın bir parçası olmalarına rağmen geleceği niçin tam olarak göremedikleri aklımı kurcalıyordu. Bunu çözmeye çalışarak, ruh dünyasının her bireyin ilgilerini koruyacak şekilde tasarlandığı sonucuna ulaştım. Benim birlikte çalıştığım kişiler genelde hala bedenlenmekte olan daha genç ruhlardır. Geleceğin içindeki anlamlı olayları net olarak görmeyebilirler çünkü bu ruhlar mevcut ihtimallerden uzaklaştıkça olası alternatif realitelere rastlama oranı o derecede yükselir ve bu da imgelerini gölgeler. Uzak bir geçmiş için ise aynı özellikler geçerliliğini korumakla beraber bir istisnası vardır. Bir ruhun

kendi geçmiş hayatları daha kolay tanınmaktadır. Bunun nedeni, bu ruhun deneyimi için yalnızca bir realitenin, belirli bir yol izleyen eylemle beraber önceden sağlamlaşmış olması ve dolayısıyla hafızaya silinmez biçimde kazanmış olmasıdır.

Yeni bir hayata geldiğimiz zaman geçmiş hayat deneyimlerinin halihazırdaki kendimizi keşfetme gayretlerinin önüne geçmemesi için hafıza kaybı bünyemize katılmaktadır. Aynı şart gelecekteki hayatları inceleyen ruhlar için de geçerlidir. Nedenini bilmeksizin çoğu kişi hayatlarının bir planı olduğuna inanır ve çok da doğrudur. Hafıza kaybı, bu planın tam ve bilinçli bilgisine sahip olmamızı engellediği halde, bilinçaltı zihin her hayatın genel bir kopyasına ait ruhsal anıların anahtarını elinde tutar. Hayat seçimi vasıtası, ruhlara ana yol için alternatif olabilecek rotaları gördükleri bir çeşit zaman makinesi temin eder. Ruh olarak bu yollar bize tam anlamıyla gösterilmese bile, yeryüzünün yol haritasının bir

kısmını beraberimizde götürürüz. Bir seferinde bir denek bana şöyle demişti, “Ne zaman hayatta ne yapacağım hakkında kafam karışsa, sakın bir şekilde oturur ve nerede olduğumu düşünürüm, sonra da bunu, gelecekte nerede olmak isteyebileceğimle karşılaştırırım. Hangi adımı atacağım ile ilgili cevap öylesine içimden gelir.”

Hayat yolu üzerinde başımıza gelen şeyleri “Tanrı’nın eylemleri” olarak kabul etmek, ömrümüzü ruhsal bir determinizme hapsederek geçirmemiz ve değiştirilemez bir kadere teslim olmak zorunda olduğumuz anlamına gelmez. Eğer her şey önceden kararlaştırılmış olsaydı, çaba göstermemizin bir anlamı olmazdı ve bu adil de olmazdı. Zorluklarla karşılaştığımız zaman, bundan amaçlanan kadercı bir tavırla oturmamız ve yerinde değişikliklerle durumu düzeltmek için mücadele etmememiz değildir. Hayatta hepimiz risk içeren değişim fırsatları deneyimleriz. Bu vesileler uygun olmayan zamanlarda gelebilir. Eylemlerimiz etkin olmayabilir fakat o zorluk bizim için oradadır. Tekrardoğuşun amacı özgür iradeyi kullanıma sokmaktır. Bu beceri olmaksızın, hepimiz gerçekten yetersiz varlıklar olurduk.

Dolayısıyla karmik kader hiçbir şekilde kontrol edemeyeceğimiz olayların pençesine düştüğümüz anlamına gelmez. Bu aynı zamanda karmik derslerimiz ve sorumluluklarımız olduğu anlamına gelir. Eylemlerimiz için neden ve sonuç yasası her zaman yürürlüktedir. Şunu çok

iyi bir şekilde anlamamız gerekir ki hayatta ne yaşarsak yaşayalım, mutluluğumuz veya ıstırabımız, Tanrı’nın, rehberlerimizin veya hayat seçimi koordinatörlerinin bizi ödüllendirmesinin ya da cezalandırmasının sonucu ortaya çıkmaz.

Bir ruhun fizik dünyaya demir atması önemlidir. Ruhların yeni bir hayatın öncesinde gözden geçirdikleri sahne sayısı elbette ki her ziyaret için farklıdır. Bireysel hayat sunumları seçicidir ki bu da bana başka ruhsal varlıkların sunum öncesinde bizim yararımıza aktif olarak mekan sahnelerini ayarlamak üzerinde çalıştıklarını işaret etmektedir. Hayat seçimi alanında varlıklara yardım eden uzman ruhların sayısının hiçbir zaman fazla olmadığı görülür.

İnsanın geçmişinin erken dönemlerinde, dünyamızın nüfusunun fazla olmadığı zamanlarda deneklerim daima seyrek yerleşimlerde dünyaya geldikleri hayatlar hatırlarlar. Zamanla, köylerin ve kadim uygarlıkların daha büyük yerleşim merkezlerinin ortaya çıkmasıyla, vakalarını aynı bölgelere geri döndüklerini rapor ederler. Yine halkların yeni topraklarda kolonileştikleri büyük göç zamanlarında, özellikle son dört yüz yılda hayat seçimleri coğrafi bir dağınıklık gösterir. Nüfusun aşırı kalabalıklaştığı bu yüzyılımızda ise daha fazla sayıda ruh önceden yaşadıkları yerlerde yaşamayı seçmektedirler.

Günümüzdeki bu eğilim ruhların aynı ülkelere geri dönmeyi irksal

nedenlerden dolayı istedikleri anlamına mı gelmektedir? Ruhlar etnik ayrımcılığa veya milliyetçiliğe dayanan hayat seçimlerine eğilimli değildirler. İnsan ayrımcılığının eseri olan böyle kavramlar çocuklukta öğretilir. Bir ruhun seçiminde kültürün rahatlatıcı tanıdıklığının dışında (ki ırksal eğilimden farklıdır), birçok ruhun çöllere, dağlara veya denizlere duyduğu yakınlık ve çekim faktörünü de dikkate almamız gerekir. Ayrıca ruhların şehirde veya kırsal kesimde yaşamayla ilgili tercihleri de vardır.

Ruhlar geçmiş hayatlarında sahip oldukları aynı aileyle yeni bir hayat istedikleri için mi aynı coğrafi alanlara çekilirler? Belli kültürlerin, örneğin Amerika yerlilerinin geleneğine göre ruhlar kan bağı taşıdıkları ailenin dışına çıkmazlar. Ölen bir adamın kendi doğmamış torununda geri gelmesi beklenir.

Benim çalışmamda ise ruhların geçmiş hayatlarının genetik seçimlerini yinelediğini hemen hiç görmedim çünkü bu gelişimi ve olanakları engellerdi.

Arada bir, olağandışı karmik koşullar altında, bir ruhun önceki hayatındaki bir akrabasının bedeninde yeryüzüne geri döndüğünü duyduğum olur. Örneğin birbirlerine çok yakın olan bir kız ve erkek kardeşten biri, genç yaşta aniden ölmüşse, ölmüş olanın ruhu önemli bir ödevi bitirmek üzere bu kopmuş hayat bağlantısını onarmak için hayatta kalan kardeşin çocuğu olarak bedenlenmeyi isteyebilir.

Gözlemlerimde daha yaygın olan karşılaştığım bir durum ise doğduktan hemen sonra ölen bebeklerin ruhlarının, aynı anne babaya bir sonraki bebeğin ruhu olarak geri dönmeleridir. Bu planlar, trajik aile olaylarında yer alan ruhlar tarafından peşinen yapılır. Dolambaçlı bir şekilde karmik özelliklerle ilgileri vardır. Yakın zamanda incelediğim bir vakada deneğim son hayatında doğuştan fiziki bir eksiklik nedeniyle çok geçmeden ölmüştü. “Henüz birkaç günlük bir bebekken hayatının sona ermesindeki amaç neydi?” diye sordum. Yanıtı şu oldu: “Bu benimle değil, annemle babamın alması gereken bir dersle ilgiliydi ve bu nedenle onlar için bir doldurucu olmayı seçtim.” Ruhlar kendi konuları üzerinde çalışmaktan çok bir başka kişiye yardım maksadıyla kısa bir süre için geri döndüklerinde, zamanın azlığı nedeniyle bazıları buna

“doldurucu hayat” der. Bu vakada ebeveynler daha önceki bir hayatta birlikte oldukları sırada çocuklarına zararları dokunmuş ve sonunda onun ölümüne neden olmuşlardı. Deneğimin son hayatında sevecen bir çift olmalarına rağmen, aşırı istedikleri bir çocuğun onlardan alınmasının kederini deneyimlemeye ihtiyaçları vardı. Bu korkunç kaybın verdiği acıyı deneyimleme bu anne babanın ruhlarına, kan bağına haşın davranmanın sonuçlarıyla ilgili daha derin bir içgörü kazandırmıştı.

Ruhların gelecek yaşamlardaki ölümlerini görmeleri rutin değildir. Eğer prematüre bir ölümle son bulacak bir hayat seçiyorlarsa, seçim yerinde onu çoğunlukla görürler. Ruhların ani ölümcül hastalıklara yakalanacak, birisi tarafından öldürülecek veya bir afette daha birçok kişiyle birlikte aniden hayatlarını kaybedecek bedenler için temelde önceden *gönüllü olduklarını* bulguladım. Bu trajedileri yaşayan varlıklar, keyfi bir Tanrı'nın başka bir tarafa baktığı sırada, yanlış yerde yanlış

zamanda yakalanmış değillerdir. Her ruhun ortak olduğu olayları seçmesinin ardında onu tahrik eden bir neden vardır. Bir denek Kızilderili bir oğlan çocuğu olarak yaşadığı son hayatının yedi yaşında sona ermesinin önceden planlandığını anlatmıştı. “Bir çırpıda alçakgönüllülük dersi alabileceğim bir hayat arıyordum ve kötü davranılan, açlıktan kıvranan bu melezin hayatı yeterliydi,” diye açıklamıştı.

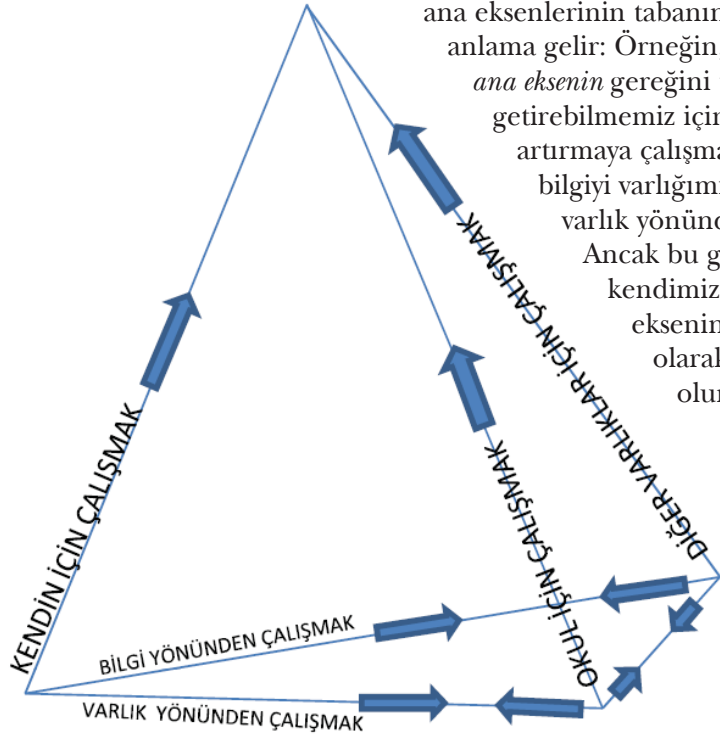
Olaylar, ırk, kültür ve coğrafi konum çoğu zaman seçim sürecinde birinci planda yer alıyormuş gibi görünmesine rağmen, bunlar ruhun bir sonraki hayatındaki en önemli tercihler değildir. Tüm diğer değerlendirmeler bir yana, bedenlenme ruhun spesifik bir beden için, belirli bir insan varlığının beynini kullanarak ne öğrenebileceği hakkındaki her anlamda önemli kararı almasıyla gerçekleşir. □

Yazarın *Ruhların Yolculuğu* adlı kitabından derlenmiştir.

Anlayış Piramidi

Ergün Özyiğit

KENDİNİ bilme çalışmalarında varlık anlayış seviyesi ile değerlendirilir. Varlıksal seviyemizi artırmak, tekamül etmek için şuurlu çabalarla çalışmalı ve anlayışımızı artırmalıyız.

Kendini bilme çalışmalarında şuurlanmak çabaya bağlıdır. Çaba ikiye ayrılır: mekanik ve şuurlu çaba.

Mekanik çabalar hayatta gösterdiğimiz çabalardır. Bütün hayvanlar, doğa ve biz hayatta kalmak için mekanik çaba göstermek zorundayız.

Şuurlu çaba ise hayatta gerekli olmayan, hayatın sebep olmadığı çaba anlamına gelir. Şuurlu çaba göstermiyorsak sürükleniriz ve bir yönümüz olmaz. Tam anlamıyla kaza kanununa bağlı oluruz. Uyuruz.

Çalışmanın çaba (şuurlu çaba) gösterilebilecek iki yönü vardır. Birincisi bilgi yönündeki çabalarımızdır. İkincisi varlık yönündeki çabalarımızdır. Bunlar anlayış piramidinde alt eksenler (piramidin tabanındaki ayrıtlar) olarak çizilmiştir. Bu iki yönlü çaba, çalışmanın

ana eksenlerinin tabanında yer alır. Bu şu anlama gelir: Örneğin, *kendimiz için çalışma ana eksenin* gereğini tam olarak yerine getirebilmemiz için, hem bilgimizi artırmaya çalışmalıyız, aynı anda bu bilgiyi varlığımıza da uygulayarak varlık yönünde de çalışmalıyız. Ancak bu gerçekleştiğinde, kendimiz için çalışma ana ekseninde çalışmayı tam olarak gerçekleştirmiş oluruz.

Bilgi yönündeki çabalarımızla; çalışma fikirlerini, ezoterizmin yasalarını entelektüel olarak öğrenmeye çalışırız. Okuruz, diğer

varlıkları dinleriz, dersleri takip ederiz. Fikirlerin anlamları ile içsel bağlantılar kurmaya çalışırız. Böylece bir başlangıç noktası oluştururuz. Ezoterik bilgi (Çalışma) bize önce entelektüel düzlemde dokunur.

Varlık yönündeki çabalarımızla edindiğimiz bilgiyi varlığımıza uygularız. Bu çok zor bir çabadır. Bu bilgilere değer verip saygı duyarak, istek ve arzu ederek ancak varlığımıza uygulayabiliriz. Kişi bildiği şeyi arzu etmelidir. Ne yazık ki biz bildiğimiz şeyden değil varlıksal seviyemizden hareket ederiz. Sağlıklı beslenmemiz gerektiğini hepimiz biliriz, ama yine de şuursuzca yeriz, içeriz. Çalışmamız gerektiğini biliriz, ama şuursuzca uyuruz. Bu yüzden bu çaba çok zor bir çabadır. Tam da bu noktada, makinenin düşük enerji seviyesi, boşalmış aküleri karşımıza engel olarak çıkar. Çalışmada kişisel zorluklarımızın (enerjimizi nerelerde kaybettiğimizin) farkına varmalıyız.

Bir insan bu çalışmanın bilgisine sahip olabilir. Hatta ders verecek seviyede bile olabilir. Ama bir gün bile bu bilgileri kendi varlığına uygulaması gerektiği aklına gelmemişse, asla bu çalışmanın anlayışına sahip olamayacaktır. Bunu anlamak son derece kolaydır. Bu kişinin anlattıklarına dikkat edin. Bir konuyu her zaman aynı şekilde anlatıyorsa, sadece entelektüel olarak biliyordur. Monoton tekdüze ses tonu ile ister istemez dikkatiniz dağılacak, sizi esnetecek ve uyutacaktır. Ama anlattığı konuyu gerçekten anlamışsa her seferinde farklı örnekler, anlatış şekli ve ses tonu ile anlatacaktır. Siz gözünüzü ondan ayıramazsınız. Onun gerçekten anladığını anlarsınız.

Çalışmanın üç ana eksenini; kendimiz için çalışmak, çevremizdeki diğer varlıklar için çalışmak, çalışmanın kendisi için çalışmaktır. Bu eksenler bu üçgen tabanlı anlayış piramidinin yan ayrıtlarını oluşturur.

Kendimiz için çalışmalıyız. Bunun içine kendini gözlemlenme, negatif olamama hakkımızı kullanma,

dışsal kale alma, hedeflerle çalışma, özdeşleşmeme, dikkat, sabır, irade, gevşeme çalışmaları girer. Bunların bilgisini elde etmeye ve varlığımıza uygulamaya çalışırız. Ama sadece kendimiz için çalışarak asla bir yere varamayız. Bu mümkün olsaydı dağlara, çöllere giderek inzivaya çekilip aydınlanabilirdik. Oysaki tekamül dağına tırmanan yolda görünmez halatlarla birbirimize bağlıyız. Bir üst basamağa çıkmak istiyorsak, bir alt basamaktakini yukarı çekmeliyiz.

Aynı anda diğer varlıklar içinde çalışmalıyız.

Ulaştığımız herhangi bir anlayışı, elde ettiğimiz bir bilgiyi diğer varlıklara iletebilirsek, bize de daha yukarıdan tesirler akabilir.

Bilgiyi, tesiri, enerjiyi tutmayıp

akıttığımız, bir kanal olmaya çalıştığımız sürece yenilerine de yer açabiliriz. Diğer varlıklar için çalışma konusu, “Komşunu kendin gibi sev!” ifadesiyle de yakından ilişkilidir. Ama uygulamada bunu nasıl yapacağız? Tüm mesele bu. “Seni çok seviyorum” diyerek mi? Bu içi boş bir söylemdir. Bunun yerine “Senin için ne yapabilirim?” demeyi deneyelim. Zor değil mi? Çünkü sorumluluk yüklüyor. Bunu söylediğimizde taşın altında artık elimiz var.

Diğer varlıklar için kendi planlarımızda kısmen çalışıyoruz. Aile bağlarımız aracılığıyla aile grubumuzda, iş arkadaşlarımız grubu ile işyerlerimizde, sosyal gruplar içerisinde arkadaşlarımızla. Ama kendini bilme çalışması yapmak amacı ile bir araya gelen ve çalışan bir grupta, diğer varlıklar için çalışmak bambaşka bir sinerjiyi ortaya çıkartmakta ve bambaşka bir içsel tadı barındırmaktadır. Eğer yapılabilirse bu grupta çalışmanın eksenlerini tam olarak yerine getirme gayretindeki, şuundaki yan yana gelmiş varlıkların yarışmaları söz konusudur. Ego ları dizginleme yarışı, daha az konuşma yarışı, ders verme değil ders alma yarışı, sofradaki en kötü yere oturma yarışı, fedakarlık yarışı, nezaket yarışı, bildiklerini değil anladıklarını paylaşma yarışı, başkalarını ite kaka yukarı tırmanma değil merdiven olup gruptaki arkadaşını yukarı taşıma yarışı, sofraya bal taşıma yarışı.

Okul için, yol için, öğreti için, hoca için, çalışma için çalışmalıyız. Bunun için olanaklar, yetenekler çerçevesinde çok farklı yol ve şekiller bulmak kişinin kendi yaratıcılığına kalmaktadır. Okul, yol, öğreti ve

hoca yukarı ile aramızdaki kanaldır. Bu kanal ayakta kaldığı ve sağlıklı olduğu sürece daha fazla varlık bilgi ve tesirden faydalanacaktır. Çalışmada olmak istiyorsak bu çorbada tuzumuz olmalıdır. Bu eksenin gerekleri yapılmalıdır.

Çalışmadaki kişi aynı anda her üç ekseninde de alt eksenleri ile beraber çalışmalıdır. Üçgen tabanlı bu piramidi herhangi bir ayrıtı eksik kalmayacak şekilde inşa edebilirsek, piramit çalışacak ve anlayışı, şuuru, ışığı çekerek, bize getirecektir.

Okul için yapılan çalışma ve diğer varlıklar için yapılan çalışma ana eksenlerinin de bilgi ve varlık yönünde alt eksenleri olmalıdır. Bunların neler olabileceğini sizin sezgisel düşünce alanınıza bırakıyor ve bakışlarınızı, dikkatinizi, yoğunlaşmanızı bu üçgen tabanlı piramide davet ediyorum.

NOT: Anlayış piramidi Dördüncü yolda çalışmanın eksenlerini daha iyi anlamak ve anlatmak amacıyla yapılmış bir çizimdir. Ezoterizm de soyut kavramları bir şekle bağlamadan sezgisel olarak anlamamız istenirken, yine de ihtiyaç duyulduğunda çizimlere başvurulur ama konu anlatıldıktan hemen sonra çizimlere bağlı kalınmaması ve sezgisel olarak anlatılan kavramı anlamamız istenir. Kavramları anlatmak ve hatırlamak için çizimlere başvurabiliriz, ama hemen sonrasında çizimleri unutup sezgisel olarak bütün boyutlarıyla anlamaya çalışarak yolumuza devam etmeliyiz. Çizimler kavramı kristalize etmemeli. Bu, çoğu zaman dinamik ve değişken olan kavramların olası diğer boyutlarını anlamamızı engelleyebilir. □

Gündüz Düşleri

Maurice Nicoll

ÇALIŞMA, öğrettiği pek çok şeyin arasında, *imajinasyonla* mücadele etmemiz gerektiğini de söyler. Bu bakımdan, yönlendirilmiş imajinasyonun mekanik imajinasyondan tamamen farklı olduğunu çok fazla ayrıntıya girmeden, genel hatlarıyla söylemektedir. Bir başka deyişle, imajinasyonun yanlış olmadığını, belirli bir amaç doğrultusunda kontrol edilip yönlendirilirse gerekli olduğunu söyler. Örneğin, Zambezi nehri üzerinde bir köprü inşa edecekseniz, yönlendirilmiş bir planınız vardır ve bunu nasıl inşa edeceğinizi, köprü gözlerini yapmak için hangi malzemeleri kullanacağınızı vb. hakkında imajinasyonunuzu yönlendirilmiş bir biçimde kullanırsınız. İmajinasyon burada size hizmet edecektir. Peki, böyle durumlarda imajinasyon size nasıl hizmet eder? Bir şeyi kavrarırsınız, sonra başka bir şeyi kavrarırsınız ve en sonunda, yönlendirilen imajinasyonunuzun yardımıyla köprüyü inşa etmenin en iyi yolunu bulursunuz. Aynıısı her şey için geçerlidir çünkü imajinasyona sahip olmayan bir kişi basmakalıp modelleri takip etmek dışında bir köprü, bir ev veya başka herhangi bir şey inşa edemeyecektir. Ama Çalışma, imajinasyona karşı çalışmamız gerektiğini söylediğinde, yönlendirilmiş imajinasyona karşı değil, yönlendirme olmadan kendi başına çalışan pasif imajinasyona karşı çalışmamız gerektiğini kastetmektedir. Bu imajinasyonu, fanteziler olarak adlandırabiliriz. Bu pasif imajinasyonda hiçbir ikinci kuvvet yoktur. Şehrin güzellik yarışmasını kazandığı ve belediye başkanı tarafından ödüllendirildiği için etrafa gülücükler dağıtan hoş bir genç kıızı düşünelim. Çok geçmeden her şeyin unutulduğunu görür ama yine de fantezisi, gazetelerde fotoğraflarının yer aldığı noktada çalışmaya devam edecektir ve muhtemelen hayal ettiği gibi doğrudan Hollywood'a gidemediği için bir biçimde hayata küsecektir. Bu yüzden, kendini fantezisiyle tatmin edecektir ve bu da onun hayatla, eşyle, çocuklarıyla veya işiyle ilişkisinden çok miktarda enerjiyi çekip alacaktır.

Bu ise onu yiyip bitirecektir. Onu yiyip bitiren nedir? Meşhur olduğu anın harekete geçirdiği fantezisidir. Şimdi, kadınlar için olduğu kadar erkekler için de aynı şey geçerlidir. Zamanının büyük bir bölümünü gündüz düşlerinde veya fantezilerinde harcayan ve ne kadar mükemmel olduğunu hayal eden bir erkek veya bir kadını düşünelim. İster erkek, ister kadın olsun bu tür tuhaf fantezilere sahip biriyle evlenirseniz, onda anlam veremediğiniz bir şey olduğunu fark edersiniz. Gözleri birdenbire dalıp gider. Gözlerin hangi doğrultuyu takip ettiğini görmek, benim için her zaman ilgi çekici olmuştur. Biraz yukarıya doğru, sanırım. Kişi bu tür fantezilere daldığı andan itibaren orada değildir ve ne söylediğini duyamaz ve derken, deyim yerindeyse bir anda gerçekliğe geri döner.

İşte, imajinasyonun üstesinden gelmelisiniz derken Çalışma, imajinasyonun bu biçimini

kastetmektedir. Bu üzgün bakış, dalıp gitmiş gözler daima bir fantezi tarafından yiyip bitirildiğiniz, kendinizi ona teslim ettiğiniz, kendi özel fantezinizin dünyasına kapıldığınız anlamına gelir. Çalışma'ya ilk katıldığım sıralarda kendimin bir fantezisini hatırlıyorum; Bay G. ile birkaç ay geçirdikten sonra, kocaman bir şapka takan ve gözleri ışıl ışıl parıldayan, siyah pelerinli bir büyücü olacağımı ve herkesin önümde eğileceğini hayal ediyordum. Ama Çalışma'yla gerçekten tanışınca durumun hiç de böyle bir şey olmadığını anladım. Bu şekilde üzüntü duyduğunuzda, size neler olduğunu görüyor musunuz? Sizi yiyip bitiren nedir? Sizi yiyip bitiren Ay'dır. Negatif misiniz, değil misiniz? Evet, negatifsiniz. Hayatta yapmanız gerekenlerden elinizi ayağınızı çekersiniz. Bu üzücü fantezi hakkında bir sürü şiir vardır ve şiirlerin büyük bir kısmının negatif karakterde olması

bundan dolayıdır. Aynı şekilde, bu fantezi hakkında ne kadar çok roman yazılmış ve bu romanlar, hayatın tatmin etmediği ve her gün gazetelerde boy gösteren saygın bir kişi olmanın, dünyaca ünlü bir kişi olmanın hayalini kurarak kendilerini boşaltıp tüketen ne kadar çok insan tarafından hevesle okunmuştur. Üzerinde durduğum bu fantezinin insanların büyük bir çoğunluğunda çok güçlü biçimde etkin olabileceğini ve onları mutsuz kılmak dışında hiçbir işe yaramayacağını anlamalıyız.

Şimdi, bu gündüz düşleri, bu fanteziler kendilerinde ikinci kuvveti barındırmazlar ama kendinizi biraz olsun samimiyetle ve doğrudan gözlemlemeniz, bunların yok olmaya başlamasını sağlayabilir. Kişinin ne olduğunun biraz olsun dürüstçe farkına varması, bunları yok etmeye başlayabilecek şeylerin başında gelir. Kendinize dair şu dünya çapında başarıya ulaşma fantezisi bakımından o kadar da iyi olmadığınızı fark etmeye başlıyorsunuz. Yanlış bir başlangıç noktası seçmişsinizdir. Çalışma-anlamında

kendini gözleme, dosdoğru ne olduğumuzdan başlamamızı sağlar ama fantezi veya pasif imajinasyon, başlangıç noktamızı tamamen yanlış oluşturur. Şimdi, birçokları rüyaları da fantezilerle aynı kategoriye sokmaktadır ama bir rüya, fanteziyi tamamen ortadan kaldırabilir. Bir rüya daima ikinci kuvveti devreye sokar ve bu ikinci kuvvet, kendi içinde hiçbir ikinci kuvvete sahip olmayan bu fantezileri bütünüyle ortadan kaldırabilir. Bu nedenle, neyi kastettiğimi anlayabilmeniz için size bir öykü anlatmak istiyorum. Kendini gözleme, fantezileri yok edebilir ve Daha Yüksek Merkezler'den gelen bir rüya da hayat koşullarınızı ve kendinizi, olağan rüya durumlarınızdan farklı bir gözle inceleyebilir. Kendini gözlemlemenin, hayatınızdaki ikinci kuvveti rüyalarınıza taşıyıp sizin, hayal ettiğiniz gibi değil de sadece sıradan biri olduğunuzu görmeyi sağladığını görmüyor musunuz? Bir başka deyişle, kendini gözleme, fantezilerinizi yok eder. Aynı biçimde, belirli türden rüyalar da sanki bu rüyanız gündüz düşünüzü telafi edermişçesine ikinci kuvvetin farkına varmanızı sağlar. Gece rüyası ve gündüz düşü birbirinden tamamen farklıdır. Gece rüyası ikinci kuvvetin, yani gündüz fantezisine göre olmasını istediğiniz şeye karşı çıkan kuvvetin farkına varmanızı sağlar. Örneğin, çirkin olduğunuz için veya oyunculuk yeteneğiniz olmadığı için veya eğitimsiz olduğunuz için hayalinizi gerçekleştiremeyeceğinize işaret eder ve böylece, mevcut hayatınızı bu gündüz düşleri olmaksızın kabullenmek zorundasınız. Bunların hepsi, bir rüyanın ikinci kuvveti devreye sokarak bir gündüz düşünü

tamamen ortadan kaldırarak bir adamı iyileştirdiğini gösteren bu öyküde çok iyi örnekleniyor.

Öykü, bir adamın gazla uyuşturulup dişi çekilirken görmüş olduğu rüyayı hiç tanımadığı birine anlatmasını konu alıyor. Adam rüyasında ünlü bir şarkıcı olduğunu ve bir konser sözleşmesinin gereğini yerine getirmek üzere menajeri, vokalisti ve şoförünü birlikte çok lüks bir arabada seyahat ettiğini görür. Rüyasında, çok eğitilmiş bir müzisyen ve Avrupa kültürü almış biri olan vokalisti karşısında aşağılık kompleksi duyduğunun ve vokalistinin de cehaleti ve eğitimsizliği nedeniyle içten içe kendisinden nefret edip küçümsemekte olduğunu farkındadır. Ayrıca, kadınlarla ilişkilerinde ne kadar başarılı olduğuyula övünüp duran ve ilişkilerini onun gözü önünde hiç çekinmeden yaşayan şoförünün karşısında da aşağılık kompleksi duymaktadır. Konser salonuna vardığında, menajeri her zamanki gibi düzmece hesaplar imzalamasını ister ve beyhude itirazları sürekli ağzına geri tıkıştırılır. Performansına başlamak üzereyken uyanır. Bu rüyayı

gören kişinin, rüyası ile uyandırdığı gerçekliği nasıl karşılaştırdığını kendi sözcükleriyle aktarmak istiyorum: “Şehirde memurluk yapıyorum. Bir karım, bir oğlum, iki de kızım var. Seviliyorum. Gençken sesim fena değildi. Sanırım, hala öyle. Bütün hayatım boyunca, günün birinde meşhur bir şarkıcı olup paranın gücüne kavuşmakla ve birçok kadın tarafından beğenilmekle ve de bir ustanın tekniğine sahip olmakla ilgili gündüz düşleri kurdum. Sonuç itibarıyla birlikte yaşanması kolay biri değildim. Hiçbir zaman gerçekleşmeyen bir hayatın düşüyle böbürlenip durdum: Yaşadığım hayatı küçümsedim. Ama şimdi, yüksek mevkilerdeki mutsuzluğu görmüş oldum. Gerçek rüyam, gündüz düşlerimi paramparça etti. Bu düşleri artık istesem bile kuramam. Zihnim fazlasıyla biliyor. Ve ne gariptir ki ben olmanın zevkine uyandım.” (Paul Feakes tarafından yazılan “Personal Re-appearance” adlı kısa öyküden, Evening News, 13.2.50)

Şimdi, bu adamın bütün hayatı boyunca şarkıcı olma fantezisi

kurduğunu ve bu fantezinin onu kaçınılmaz olarak mutsuzlaştırdığını görüyor musunuz? Bu tür bir fanteziye sahipseniz, bunun sizi yiyip bitireceğini, sizi hoşnutsuz kılacağını, daima fantezinize göre düşünüp “keşke her şey farklı olsaydı” diye başlayan cümleyi aklınızdan çıkaramadığınız için tüm ilişkilerinizi engelleyeceğini hepimiz biliyorsunuz. İşte, imajinasyonun bu kuvvetine karşı çalışmamız gerekmektedir; yönlendirilmiş zihinle bağlantılı yönlendirilmiş imajinasyona karşı değil. Ve gevşetilmiş, yönlendirilmeyen fantezinin kolaylıkla Duygusal Merkezin negatif parçasını bulabileceğini de anlamalısınız. Fantezinizin Kibire bağlı olduğunu unutmayın. Kimin tarafından söylendiğini hatırlamasam da İnsan’ın Kibir tarafından yönetilen bir makine olduğu ve her şeyin Sahte Kişilik temelinde gerçekleştiği söylenmiştir.

Çalışma, kişinin tamamen hayali olan Sahte Kişiliği tarafından yönetildiğini söyler. Çalışma’daki insanların görmeye başladığı önemli rüyaların hepsi, imajinasyonun bu kuvvetine karşıdır. Rüyaların imajinasyondan ibaret olduğunu söylemek faydasızdır ve bu vurgu benim her zaman ilgimi çekmiştir çünkü imajinasyon, en güçlü şeylerden biridir. Doğru biçimde yönlendirilen imajinasyon ve negatif durumların devam etmesine neden olan gevşek imajinasyon vardır. İşte bu nedenle, negatifleştiğinizde, her şeyi kendi istediği şekle sokmaya çalışan imajinasyonla büyük bir mücadeleye giriştiğimiz söylenir çünkü imajinasyon, gerçekte hiçbir zaman olmamış her türlü şeyi bize önerecektir. □

Yazarın *Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar* adlı kitabının 4. cildinden alınmıştır.

ÖYKÜ

Fark Eder

BİR ZAMANLAR, iki ülke amansız bir rekabete tutuşmuş. İki ülkeden birinin halkı, karşı tarafa kendi ülkelerinin zenginliğini kesin bir şekilde göstermek istiyormuş.

En kolay, ama en etkileyici bir şey yapılmalı diye düşünüyorlarmış. Bunun için şehrin ortasına büyük bir havuz yapılmasına karar verilmiş. Gece herkes bir kova süt getirecek ve bu havuza dökülecek, sabah olduğunda süt dolu bir havuzları olacakmış.

Herkese bu fikir cazip gelmiş. Herkes, kararlaştırılan gece götürdüğünü havuza boşaltmış. Ne var ki, sabah olduğunda, ortada içi süt ile değil, dupduru su ile dolmuş bir havuz varmış. Çünkü herkes, aynı şekilde düşünmüş.

“Bu kadar insan içinde yalnız ben, süt yerine bir kova su döksem ne fark eder, kim fark eder ki!”

Hint bilgisi, bu olayı kitabına aldığı sayfaya kendi notunu da şöyle düşmüştü:

“Hayatın içinde ‘fark etmez’, ‘fark edilmez’ denilen hiçbir şey yoktur. Yaptığınız tüm işleri, en küçük işleri bile, büyük önem vererek yapınız.” □

Kaynak: İnternette dolaşan öykülerden alınmıştır.

İLÂHÎ NİZAM VE
KÂİNAT'A GÖRE;

Ruh Varlık İnsan

Bilgehan Meral

RUHÇULUĞU daha iyi anlayabilmek için bazı ana konuları çok iyi kavramak ve anlayış dağarcığımızda net bazı imajinatif yapıları, formülize edilmiş özet görüntüleri her an için kullanılmak üzere hazır tutmalıyız. Belki de en çok kullanacağımız formülize edilmiş imajinatif yapı ruh-varlık-insan ilişkisidir. Bunun da komple olarak şekilsel hafızamızda yer etmesi tüm hayat uygulamalarımızda faydalı olacaktır.

Günümüz dünyasında artık hemen hemen tüm insanlığın hissiyatlarında ve duydukları vicdan seslerinde görünenin arkasında bir görünmeyen olduğu, idareci bir sistemin koruyup gözettiği ve her kişinin ben diye hissettiği bir iç hissiyatı oluşmuş durumda. Kişi bu hissiyatı dile getiremeye bilir. Veya bilgisine henüz ulaşamamış olmasının sonucu bu hissiyatları formülize edemeyebilir. Bu durum bile aslında artık insanların ne kadar gelişmiş olduğunun ve karşılıklarına çıkan duvarı aşabilmek için omuzları ile duvarı nasıl zorladıklarının ve hemen arkasından duvarın çatırdayışlarının göstergesidir.

İşte *İlâhî Nizam ve Kâinat* kitabının en büyük vazifesi insanlığa o duvarı hızlı bir şekilde yıkmasına yardım etmek ve hatta yıkılmasını beklemek istemeyen ince kavrayışı olan kişiler için de duvardaki geçiş kapılarını göstermektir.

Bu gelişmelere paralel olarak ruh-varlık-insan ilişkilerini incelememiz daha verimli olacaktır. Öncelikle belirtmeliyiz ki varlık ve insan, ruh ile aynı ortamda, boyutta değildir. Varlık hidrojen atomu aleminde pratik yapma ihtiyacı duyan ruh için bir boyuttur.

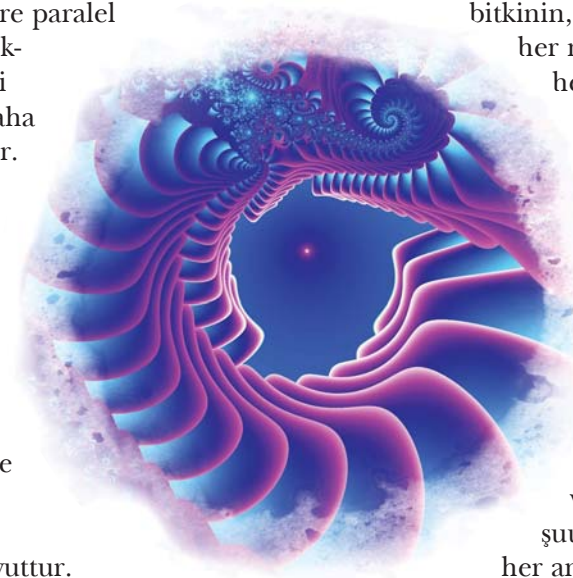
Göndermek ve almak istediği tesirlerin hidrojen alemine girişi, yönlendirilmesi ve gideceği yere (ki bu yer varlığı bulunduğu insanın kendisidir) uygun seviyeye indirilmesi vazifesini yerine getirir. Aynı zamanda gönderilmiş olan tesirlerin sonuçlarının yine bir tesir şeklinde seviyesinin yükseltilmesi ve böylece ruhsal plana aktarılabilmesi vazifesini yerine getirir. Elbette bu esnada birçok vazifeli bu sistemin harfiyen işleminde yardımcı ve gözetici olur. Çünkü evrenin işleyişinde aksaklık olmaz.

Varlık ruhsal tesirin ilk amorf maddeyle bağlantıya geçmesiyle henüz yapılanmaya başlamış ve ondan sonrada bu tesirlerin gelişleri ve gidişlerinde vazife almış ve kendini

madde de görünen pratiği ile beraber geliştirmiştir. Esas olarak varlık hidrojen atomu aleminin en akışkan bölgelerinde bir odaktır ancak tesirler ile haşır neşir olması açısından ise tüm evreni kaplamaktadır. Bu şekilde her insanın, her hayvanın, her bitkinin, her hücrenin, her molekülün, her atomun, her elektronun, her quarkın ve bilemeyeceğimiz nice alt maddelerin bir varlığı olduğunu fark edersek ve bunu imajine edersek ve hatta bu varlıklarımızın üst suurları aracılığı ile her an için birbirleri ile iletişim halinde olduklarını

hissedersek evrenin ne kadar dolanık ve birbirine bağlı olduğu ve her an için tüm sistemin bir birinden haberdar olduğu ışığın tebessümü gibi benliğimize yayılır. İşte o zaman telepati yeteneğinin bir yetenek olmadığını, basit bir doğa olayı olduğunu fark ederiz.

Öncelikle varlığın yerini düşünmek ve onu böyle anlamaya çalışmak yalnızca bir anlayış refleksidir. Anlamak için maddesel bir mekanın içine koymaya çalışmamız çok doğal ancak bunu da imajinasyonumuzda şöyle formülize edebiliriz: En yüksek titreşimli ve gelişmiş madde boyutunda bir noktada olmakla beraber, tesir alışverişleri ve vazife açısından tüm evrene yayılmış bir enerjiler ve suur

bütünlüğüdür. Elbette burda tek bir varlığı betimlediyseniz ve bunun gibi sayısız varlıklar ve varlıklar topluluğu olduğunu düşünürsek evrenimizin ne kadar büyük bir düzen olduğunu derin bir iç çekerek hissederiz.

Burada tekrar vurgulamak isterim ki, varlık evrenimizin en gelişmiş madde kombinezonlarını kullanmaktadır. Bu da aslında çok doğal bir sonuç getirmektedir. Oda şudur: Varlığın kendi pratiklerinden elde etmiş olduğu gelişmişlik ile muhatap olabileceği madde vibrasyonu da yükselmekte ve böylece eş zamanlı bir gelişmişlik ortaya çıkmaktadır. Elbette ki tüm bu gelişmişliklerin sentezleri üst şuur aracılığı ile ruha aktarılmakta ve ruhunda ihtiyacı olan pratik yapma

sentez bilgisi oluşmaktadır. İşte böylece ruh ve madde gelişimi paralel olarak sağlanmış olmaktadır.

Tam bu esnada göz önünde tutmamız gereken en önemli olgu biz insanların madde alemindeki durumudur. Aslında aynen söylendiği gibi, “Ete kemiğe büründük insan gibi göründük”. Bizler hidrojen atomu aleminin en gelişmiş sonucu olsak da varlığımızın ve ruhumuzun uygulama sahasındaki yani dünyadaki özelliklere uygun bir gölgesiyiz. Ya da sinemadaki film makinesinden beyaz perdeye vuran yarı şuurlu görüntüleriz. Ancak kendimizi evrende tek ve her şeyin bizim etrafımızda döndüğünü sanarız. Bu örnekte film makinesinin üstüne bir kamera daha yerleştirip

beyaz perdedeki görüntülerin nasıl gerçekleştiğini algılamasını sağlar ve bu bilgileri de yönetmene iletmesi için sinema makinesinin makinistine gösterdiğimiz zaman aslında Ruh-Varlık-İnsan modelimiz tam anlamıyla oluşmuş olur.

Beyaz perde dünyadır. Görüntüler, ruhsal ve varlıksal tesirlerin dünya maddesine giriştiğinde ortaya çıkan biz ve hayatımızdır. Film şeridi, tüm olasılıkları içinde saklayan, hayatımızın doğmadan önce vermiş olduğumuz sözleri, almış olduğumuz vazifeleridir ve yaşantımızın ana konularıdır. Film makinesi, varlığımızın kullanmış olduğu yüksek bilgiye sahip ve istenileni tam anlamıyla yapabilen yüksek titreşimli madde alanıdır. Film makinisti, ise hep bahsettiğimiz şuur, ne yaptığını bilen, bilgili, gerekli ışığı ve ekran büyüklüğünü ayarlayabilen, görüntünün bulanık olmamasını sağlayabilen ve bunları kullandığı ışık kaynağı ile ayarlayabilen varlıktır. Işık ise varlığın hidrojen

alemine, insana göndermiş olduğu tesirler olup; film makinesinin üstündeki beyaz perdeye doğru bakan kamera ise varlığın göndermiş olduğu tesirler sonucunda geri dönüş sentez bilgilerinin yapı taşları olan tesirlerdir. Derhal söyleyelim ki, ruh ise sinema filminin hem senaristi, hem yapımcısı hem de yönetmenidir. Burada makinistin vazifesi çok önemlidir ki biz buna varlık diyoruz. Sürekli olarak senaryoya uygun film beyaz perdeye tam anlamıyla projekte etmeli ve sürekli olarak film makinesi üstündeki kameranın çektiği geri dönüş görüntülerini ve tesirlerini hem senarist olan, hem yönetmen olan, hem de yapımcı olan ruha iletmelidir.

Bu örnek imajinatif alemimizde canlanması ve işleyişi daha rahat anlayabilelim diye verilmiş olup gerçeğine göre elbette ki pek de kabadır. Ancak akış şeması olarak birçok sorunun cevabını da içinde barındırdığına eminim. □

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Mağaza	Semt	Yakınında bulunan
Gökmen (Hülya Kurt)	Göztepe	Petrol Ofisi İstasyonu
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Ergün Sarıtaşlan	Bakırköy	İDO İskelesi
Kabalıcı Kitabevi	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semer Kant	Beyoğlu	Erra Goppa
ArkeoPera	Galatasaray	Postahane
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		
D&R	İstanbul ve diğer illerdeki 40 şubeyi öğrenmek için lütfen sorunuz.	

Nathaniel; Bir Ruhla Bağlantım

Debi Chestnut

1. Bölüm

NATHANIEL ile beş yaşındayken tanıştım. Büyük teyzem Tote'un evindeki ikinci katta oturmaktaydı. Bu katta iki yatak odası ve içinde esrarlı, harika şeyler olduğuna emin olduğum derin dolaplar bulunurdu. Büyük teyzem evin yalnızca giriş katını kullandığından, ikinci kat sadece uzun süredir unutulmuş antikalar, kitaplar, mobilya ve genelde tavan arasına konan diğer şeyleri barındırırdı. Bir hayalet -ve meraklı bir çocuk için- mükemmel bir yerdi.

Hafta sonu için ebeveynim şehir dışına çıkmışlardı ve alışlageldiği üzere beni de kendisini canımdan çok sevdiğim harika bir kadın olan büyük teyzeme bırakmışlardı. Evin dışına çıkmamam için benden söz aldıktan sonra kendisi öğlen uykusuna çekildi. Bende ikinci katı keşfe çıkmak için özgürdüm.

Dik merdivenlerden yukarı çıktım ve sahanlıktan köşeyi dönerek koridorda ilerledim. Sağ tarafımda içinde kitap kutuları, mobilyalar ve daha kendilerini incelemem için adeta bana yalvaran bir sürü ıvır zıvır içeren kocaman bir yatak odası duruyordu.

Yere bağdaş kurup hevesle bir kutuyu boşaltmaya başladığımda birinin odaya girdiğini hissettim. Başımı kaldırıp baktığımda eski moda askılı bir pantolon ve dalgalı beyaz gömlek giymiş bir adam tasviri gördüm. Koyu renk saçları kabarık ve dağınıktı. Keskin bakışları gergin bir şekilde odayı kolaçan etti. Sanki "Küçük Ev" dizisinden bir karakter gibiydi. Ama bir tuhafılık var gibiydi bu adamda; yolunda olmayan bir şeyler vardı. Bakışlarım içinden geçerek arkadaki koridoru görebiliyordum!

"Kimsin sen?" diye sordum, çocuksu bir merakla ona bakarak.

"Adım Nathaniel" diye cevap verdi. Kelimeleri konuşmadı ama kafamın içinde belirtiler.

"Merhaba Nathaniel, sen bir hayalet misin?" dedim.

"Evet. Ama lütfen benden korkma. Çok yalınızım," diye yalvardı Nathaniel.

"Senden korkmuyorum," diye güvence

verdim ona. "Bende bazen yalnız hissediyorum kendimi. Arkadaş olabiliriz!"

Bu şekilde yıllar sürecektir benzersiz arkadaşlığımız başladı. Büyük teyzemin evinde olduğumda ikinci katta Nathaniel ile saatler geçirdim. Benim oynamamı, boya yapmamı, odadaki hazineleri keşfetmemi izlerdi. Sırlarımızı paylaşır ve birbirimize arkadaşlık ederdik.

Zamanın akışı içinde ben büyüdükçe ikinci kata olan ziyaretlerim azaldı. Sonunda büyük teyzem vefat etti ve babam o evi sattı. Artık Nathaniel ile görüşmememe rağmen, yıllar boyunca onu hep düşündüm ve inanılmaz derecede özledim.

Evlenmeden iki hafta önce, büyük teyzemin evini satın alan kişiler babamı aradılar. Boşanıyorlardı ve babam evi geri almak ister miydi?

Babam fırsatın üzerine atladı ve sonra evi kocamla bana çok düşük bir değere sattı. İyi talihime inanamıyordum! Tekrar Nathaniel ile beraber olabilecektim. Aradan geçen yıllarda hayaletler hakkında çok şey öğrenmişim. Artık biliyordum ki Nathaniel'in ışığa dönmesi gerekiyordu ve onu karşı tarafa geçirecek bir yol bulmalıydım. Ne olursa olsun ilk en iyi arkadaşıma ve sırdaşıma yardımcı olmak zorundaydım.

O anda tahmin edemediğim şey, evde Nathaniel dışında iki hayalet daha olduğuydu. Bu işleri biraz daha karmaşıklaştırdı. Çünkü kocama tam olarak nasıl biri olduğumu ve neler yapabileceğimi açıklamam gerekti. Evlenmeden önce ruhlarla haberleşebildiğimi kendisine

söylemiştim. Fakat tecrübelerim bana öğretti ki, yaptıklarımın tam olarak ne olduğunu insanlar öğrendiklerinde bu onları korkutuyordu. Bir mühendis olan kocamın benim bir medyum olmamın anlamını tam olarak kavramasını beklemek boşa bir çaba oldu. Gerçekten de bunu bir şaka gibi algıladı ve sürekli “hayalet arkadaşlarım” konusunda benle dalga geçti.

İkinci kata tekrar çıktım ve geldiğimi Nathaniel’e haber verdim. Çocukken yaptığım gibi, ikinci kata çıkan merdivenleri sessizce çıktım. Köşeyi dönüp koridorda yürüdüğümde beyaz bir sis bulutuyla sarmalanmış olarak buluverdim kendimi. Sanki kollar vücuduma sımsıkı sarılmış gibi hissettim.

“Bende seni gördüğüme sevindim Nathaniel,” diye güldüm. “Lütfen beni bırak da konuşalım.”

Beyaz sis üzerimden geri çekildi ve hatırladığım Nathaniel şekline materyalize oldu. O anda farkına vardım ki Nathaniel zihinsel bir özürlyüdü. Bu tür bir zihinsel özürle doğan bir kuzenim vardı ve

geniş kafasını, hantal hareketlerini ve durumunun diğer emarelerini hatırladım. Özürlyü olduğunu anladığımı hissettiğinde Nathaniel yüzünü buruşturdu.

“Şimdi biliyorsun, o yüzden artık benimle konuşmazsın,” dedi, telepatik olarak ve derin bir çaresizlik içinde.

“Bu doğru değil” dedim, koridorda yere çaprazlama otururken. “Ne zaman öldün?”

“1853’tü sanıyorum,” diye emin olamayan bir şekilde cevap verdi.

“Kuzenim dışında ailemde senin durumuna sahip başka bir aile üyesi hatırlamıyorum. Bizim ailemizden biri misin?” diye sordum.

“Hayır. Bu eve uzun bir zaman önce geldim,” diye cevap verdi Nathaniel ve sağımdaki yatak odasının içine doğru kaydı. Yerden kalktı ve ardı sıra gittim. Evin yan tarafına bakan dar, uzun pencerenin yanına gitti.

“Zamanında şurada yaşıyordum,” dedi Nathaniel.

“Nerede?” diye sordum, pencereye yaklaşım.

“Köşede. Evimi yıkıp başka bir bina diktiler. Orayı artık sevmediğim için buraya geldim çünkü tavan arası boştu” diye cevapladı.

“Benzin istasyonunun olduğu yer mi?” diye sordum. Biliyordum ki Nathaniel’in yaşamış olabileceği dönemde orada olmayan tek yapı o olmalıydı.

“Sanıyorum.”

“Nathaniel, burası bir tavan arası değil ki. Bir evin ikinci katı. Burası bir yatak odası. Neden tavan arası olduğunu düşündün ki?”

Nathaniel üzgün bir şekilde, “Ailem bana hasta olduğumu söyler ve durumumdan utanç ve üzüntü

duyarlardı. Bir misafir geldiğinde kimse görmesin ve benimle uğraşmasınlar diye tavan arasına çıkarırlardı beni,” dedi.

“Sana bunu yaptıklarından dolayı çok üzgünüm,” dedim. Karşılaştığı bu davranış tarzı o dönemlerde yaygındı. “Ama neden ışığa doğru gidip öte tarafa geçmedin?”

“Hayattayken herkes bana gülüp dalga geçti. Çok kötüydü. Artık böyle bir şeye maruz kalmak istemiyorum. O yüzden buraya geldim. Kimse beni göremez ve gülemez. Sen küçük bir kızken bana asla farklı davranmadın. Burada mutluyum, artık sen de geldin,” diye cevapladı Nathaniel.

“Anlıyorum, ama ışığa gidersen orada şifa bulacaksın. Kimse sana artık gülmeyecek ve tekrar aileni görebilirsin,” dedim.

“Ailemi görmek istemiyorum” dedi, enerjisi öfkeyle dolarak. “Şu anda seninle daha çok konuşamam,” dedi ve ortadan kayboldu. Enerjisini artık odada benimle beraber hissetmiyordum. Hayal kırıklığı içinde zemin kata indim.

Keşke Nathaniel’i sakatlığının ölümün sonrasına devam etmediğine ve mükemmel bir sağlıkta olacağına

inandırabilseydim. Ama eminim ki bana inanmayacaktı. Ayrıca medyumluk yeteneğimin hayaletlerin dediklerini bölük-parça değil de tam cümleler halinde anlamamı sağladığı için şükrediyorum. Onlara bu dünyadan sonrakine geçişlerinde yardımcı olabilmemi çok daha kolaylaştırıyor.

Günler haftaları ve haftalar ayları kovaladı. Hamile kaldım. Önce oğlum ve yirmi iki ay sonrada kızım dünyaya geldi. Nathaniel varlığını sürdürse de ışığa gitmeyi reddetti. Bende açıkçası çocuklarımla meşgulken ona çok fazla zaman ayırıp bunun kendi yararına olduğuna ikna edecek durumum olmadı.

Oğlum konuşacak yaşa geldiğinde onun kendi yatak odasında (Nathaniel’in takıldığı ikinci kattaki yatak odası) biriyle konuştuğunu duyardım.

“Kiminle konuşuyorsun?” diye sordum, yine bir akşam yatak odasında biriyle konuştuğunu duyunca. Yatağının ucuna oturdum.

“Adamla anne. Sen buraya geldiğinde saklanıyor. Çünkü kızacağımı zannediyor,” dedi oğlum bana, koyu kahverengi gözleri

içtenlikle gözlerimin içine bakarak.

“Onun adı Nathaniel” dedim oğluma. “Ben küçük bir kızken onunla oyunlar oynardım.”

“Sahiden mi?” gözleri irileşti.

“Evet ve de kızmayacağım. Ben buraya geldiğimde kaybolması gerekmiyor,” diye güvence verdim.

“O bir hayalet mi?” diye sordu oğlum.

“Evet öyle. Fakat o iyi bir hayalet ve sana zarar vermeyecek,” dedim.

“Casper gibi mi?”

“Evet” diye güldüm. “Tam Casper gibi. Hadi artık uyu.”

Oğlumun üzerini örttüm ve zemin kata doğru yavaşça merdivenlerden indim. Açıkçası oğlumun da bendeki medyumluk yetisine sahip olmasından, ruhları görebilmesi ve onlardan korkmamasından ötürü biraz sarsılmış ve gurur duymuştum. Ama biliyordum ki artık ona iyi ve kötü hayaletler arasındaki farkları öğretmeye başlamam gerekiyordu.

İç geçirerek oturma odasındaki koltuğa çöktüm ve düşündüm. Ölülerini görüp konuşabilmenin getirdiği külfet bir yana, çocuk olmak kendi başına zordu. Çocuğuma ruhsal dünyayı anlaması ve yeteneğini kabul etmesi yolunda yardımcı olacak bir yol bulmalıydım. Zaman geçti ve oğlum Nathaniel ile giderek daha az konuşur oldu. Nedenini hiç sormadım.

Bir hafta sonu kocam oyuncaklarını koysun diye oğlumun odasına raflar monte etmeye karar verdi. Kocama rafları o dar pencere tarafındaki duvara monte etmemesini söyledim. Çünkü orası Nathaniel’in durup eski evinin tarafına baktığı pencereydi. Kocam ricalarına aldırmadı ve rafları tam da Nathaniel’in penceresinin

yanına monte etti. Üstelik, itirazlarıma rağmen yeteri sağlamlıkta olup olmadığını denemek üzere oğlumun turmandırttı raflara.

Bir hafta sonra kocamla beraber çocukları kampa götürdük. Pazar öğleden sonra eve döndüğümüzde oğlum odasına koştu.

“Anne! Gel buraya!” diye ağlamasını duydum.

Sesindeki korkuyu algılayınca odasına doğru koştu. Raflar duvardan koparılmış olarak üzerindeki oyuncaklarla beraber odanın her tarafına saçılmıştı. Duvarda delikler duruyordu.

Kocamı yukarı çağırdım. Ağzı bir karışık açık, nefes almakta zorlanarak zarara bakakaldı.

(Devam Edecek)

Korkutmayın! Sevin...

Nesrin Gökpınar

Çocuk yetiştirirken etrafınızdan, büyüklerinizden duyarsınız: Çocuk bir şeyden korkmalı! Hayır çocuk korkmamalı sevgiyi hissetmelidir.

Bebek doğar doğmaz kaygılanır mı? Çevresine karşı bir korku duyar mı? Çocukluk korkuları dediğimiz bu duygu durumları ne kadar sürer, yetişkinlik dönemini etkiler mi? Yeni anne olan danışanlarımın bana çok sorduğu sorulardır bunlar.

Genel kanıya göre doğumla birlikte onun için en güvenilir yer olan anne karnından ayrılan bebek, güvensiz ve korunmasız bir ortamın tehdidini ve tehlikesini hemen duyumsar. Böylelikle ilk korkusunu yaşar. Duyduğu bu korkuyu ağlama sesiyle anlatmaya çalışır. Zamanla, annesini, çevresini tanıdıkça güven duymaya başlar. Korkusu azalır ve neşe, sevinç gibi durumlarda gülme sesleri ve mimikleriyle tehdit altında olmadığını anlatır.

Bebek çevresini tanıyıp, başta anne ve babası olmak üzere başkalarıyla iletişim kurdukça doğuştan gelen korkusunu yener. Ancak içinde yaşadığı, büyüyüp geliştiği ortamın koşullarından gelen yeni tehdit ve tehlike sezerse bebeklik korkuları tekrar gün yüzüne çıkar.

3-6 yaş arası, çocuğun oyun dönemidir. Bu dönemde çocuk kendi başına uyum sağlamaya çalışır. Yemeğini kendi yer, tuvalete gider, uykusu gelince yatar. Bu dönem içerisinde çocuğa yeni bir davranış öğretmek ya da oluşmuş bir davranışı engellemek için çocuğun çevresinin kullandığı aşırı cezalar ve engeller çocukta korku yaratır ve çocuğun duyumsadığı bu korkular ruhsal yaşantıda derin izler bırakır. Bunların başında çocuklara anlatılan masallardaki cadılar, büyücüler, devler ve hayaletler gelir. Doktor, iğneci, hırsız, dilenci rolündeki insanlar da çocukta korku ögesini oluşturur. Ek olarak, karanlıktan, gökgürültüsünden, şimşekten de korkabilir. Ve bu doğal korkular, çocuğun istenmeyen bir davranışının ardından çocuğa karşı kullanılır. Bu da çocuğun, hem çevresine karşı bir tedirginlik duymasına hem de kendini koruma içgüdüğü olarak çevresine karşı hırçın davranmasına sebep olabilir.

Çocuklukta başta korku olmak üzere kaygı, tedirginlik, öfke, kızgınlık gibi duygular aşırı derecede artar. Belirli bir süre sonra genel olarak korkular yatıştır. Ancak eski korkular bazen çocuğun duygularında derin izler bırakarak kalır.

Çocuklar bilişsel işlevlerini az, gerçekle bağlantılarının eksik olması nedeniyle duygularını, korkularını ve coşkularını gerçekçi biçimde değerlendiremez. Bunları abartarak, çarpıtarak algılar ve süsleyerek ilerleyen yaşlarına taşır.

Korkuların ve fobilerin oluşmasında çocukluk çağındaki sevgi doyumsuzluğu önemli rol oynar. Doyumsuzluğun ana nedeni ise dokunarak, okşanarak sevilmemektir. Unutmayın ki; dokunmak sevgidir. Çocuklarımıza dokunmaktan, onları okşamaktan çekinmeyin. Onlara korku öğelerini kullanarak bir şeyleri öğretmek yerine sevgi dilini kullanın. Korku değil sevgi yerleştirin onu hayatına.□

BİLYAY VAKFI, MTİA DERNEĞİ VE RUH VE MADDE YAYINLARI FACEBOOK'TA!

Değerli Okurlarımız,

Bugüne kadar BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği olarak, merkezimizdeki konferanslar, Bilyay Akademi seminerleri, diğer özel çalışmalarla sizlere ulaşıp Ruh ve Madde Dergisi ve yayınladığımız kitaplar aracılığıyla sizlerle hep iletişim içinde olduk.

Artık günümüz etkili iletişim araçlarından interneti ve sosyal paylaşım sitelerini kullanarak da bize ulaşıp duyuru, etkinlik ve taze haberlerimizi takip edebileceksiniz.

Böylece, sizlerle var olan iletişimimizi daha yakın ve sürekli bir hale getirip dilek, öneri ve beklentilerinizi öğrenme şansımız olacak.

Dilerseniz internetteki facebook gruplarımızı

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

<http://www.facebook.com/groups/bilyay/>

THE DIVINE ORDER AND THE UNIVERSE

<https://www.facebook.com/pages/The-Divine-Order-and-the-Universe/290702101086360>

RUH VE MADDE KİTAP KULÜBÜ

<http://www.facebook.com/groups/205985712775099/>
adreslerinden ziyaret edebilir, ÜYE olabilirsiniz.

Bu gruplarda periyodik olarak anketlerimiz, ödüllü sorularımız ve bazı sürprizlerimiz de olacak. Katılımızı bekliyor, ilginize teşekkürler ediyoruz.

Ruh ve Madde
Yayınları

AKIŞ

Birlik Üzerine

YAPILAN HER işte, olan her harekette, her oluşta, onun işini, tek bir işi yapan varlıkların ahenginde erimektir "birlik". Buradaki tek bir kıpırdanışın, galaksinin diğer ucunda bedenlenmiş bir varlığı etkileyebileceğini hissetmektir.

Her bir varlığın, bütünü hangi parçası olduğunu bilip, bunu sayısız kere unutmaktır.

Yolda emin adımlarla yürürken ayağımıza taş ya da diken batınca, gösterebilirdi bize belki bize birkaç yüz hücrenin trajedisi; hızı belirleyen en zayıf halka olduğunu...

En zayıf halka olarak gördüğümüz şeyin aslında kendimiz olduğunu; birlikte bilmekten başka çaremiz olmadığını...

Birlik her şeyde kendini, kendinde de hiçliği bulmaktadır... □

Kaynak: Bilyay Akademi öğrencilerinin Birlik kavramı üzerine akış çalışmalarından alınmıştır.

Suçluluk Enerjisi ve Etkileri

Juanita Puddifoot

1. Bölüm

Juanita Puddifoot, birbirini tamamlayan birkaç farklı alana odaklanan bir regresyon uzmanı. Temmuz sayımızda Juanita Puddifoot'la Derin Anı Süreci'ne ilişkin yaptığımız röportajı okuyabilirsiniz.

ÖZELLİKLE suçluluk enerjisi ve insan üzerindeki etkilerinden bahsetmek istiyorum. Beni çeken farklı çalışma alanları vardır. Bu alanlar, insan hayatını etkileyen güçlü alanlardır. Bunlar:

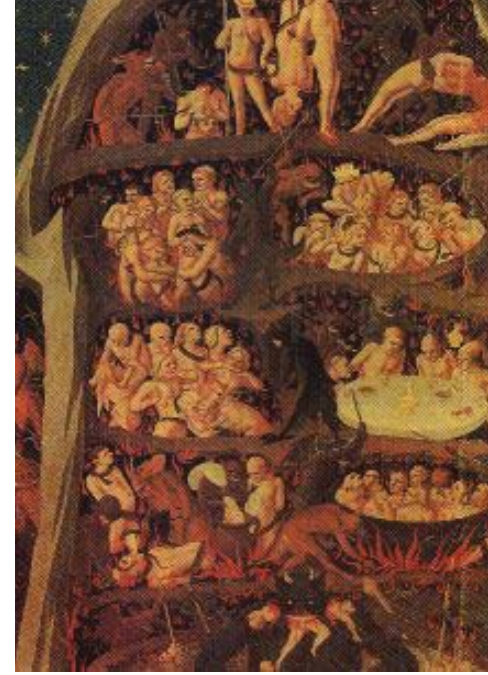
- 1) Geçmiş Yaşam,
- 2) Atalar,
- 3) Ruhlar,
- 4) Doğa Enerjileri.

Ama suçlulukla ilgili özellikle *parçalanmış çocuk parçaları* alanına eğileceğim. Suçluluk çok erken yaştan itibaren oluşmaya başlar. Bu nedenle çocukluk dönemi çok önemlidir. Ancak, bizi şu anda da etkileyen, ama *geçmiş yaşamdan, atalardan, ruhlardan ve doğa enerjilerinden* de *suçluluk* duygusunu tetikleyen etkilerin gelebileceğini unutmamak gerek.

Hieronymus Bosch ve çok sayıda başka Orta Çağ'a ait ressamının yapıtlarında ve o dönemin Hortus Deliciarum adlı ansiklopedisinde "Cehennem" tasvirleri ve yanlış bir şey yaptığınızda yargılanacağınıza dair sahneler görürsünüz: İnsan gruplarının

hayatlarında yaptıkları şeyler tartılıyor, değerlendiriliyor, daha sonra cezalarına veya cennete gidip gidemeyeceklerine karar veriliyor.

Yüzyıllar boyu süregelen en büyük etki, dinlerin cezaya ilişkin yarattıkları formatlarıdır. Buna göre, neyin doğru, neyin yanlış olduğuna dair kurallar ve yargılanma, cezalandırılma sistemleri vardır. Aileniz veya topluluğunuzca belirlenmiş bir kuralı çiğnediğinizde, belki kızgın demirle dağlanabilirsiniz, para cezası ödemek zorunda kalabilirsiniz veya ölüme mahkum edilebilirsiniz.

Bazı dinlerde, kabilelerde, yalnızca canlıyken cezalandırılmakla kalmazsınız, ölümden sonra da cezalandırılmanızın devamı sağlanmaya çalışılırdı ki, ölmeniz bile huzur, mutluluk ve cenneti bulamayasınız. Böylece, belirlenmiş işkence, ızdırıp,

ceza her neyse, aslında sonsuza dek devam eder.

Suçluluğun ve cezalandırılmanın çocukluk üzerindeki etkisi nedir?

Çok küçük yaşlardan itibaren, neyin kabul edilebilir olduğunu, insanların içinde nasıl konuşup nasıl davranmamız gerektiğini öğrenmeye başlarız ve her hatalı davranışımızda ya azarlanırsınız ya elimize, popomuzla vurulur veya daha değişik cezalar verilir.

Çocukken, sizi uyaran, değerlendiren bir ebeveyn, bir ağabey ya da abla, belki de davranışlarınızın nasıl olduğunu değerlendiren otorite figürleri, hatta dini uygulamalar icra eden bir topluluk olmuş olabilir. Kısacası, aileye veya topluluğa uygun bir insan olabilmeniz için, hangi davranışların kabul edilebilir olduğunu öğrenerek büyürüz. Onaylanmak için,

sevilmek veya kabul edilebilmek için, her şeyi sizden istenen o belirli kalıpta sunmak zorundasınızdır. Dışarıdan sürekli şu telkinlerden oluşan bir bombardıman altındasınızdır:

“Şöyle olmalısın, böyle davranmalısın, şöyle görünmelisin, böyle konuşmalısın, şöyle düşünmelisin... yoksa sevilmezsin, başarılı olamazsın.”

Sonunda ne olur, evet, çocuk olarak gerçekten de gruba dahil olabilmek, sevilmek için tüm bu kurallara, yönergelere uymaya çalışırız, ama aynı zamanda içimizde, bastırduğumuz bir yığın duygu biriktiririz. (*Juanita elleriyle karnını gösteriyor.*) Eninde sonunda da patlarız: Öfke nöbeti geçiririz, bağırırız, kırıcı sözlerle karşılık veririz, hatta karşımızdakini iteriz. Bunu yaptığımız için de yeniden azarlanırsınız, cezalandırılırsınız ve odamıza gönderiliriz, harçlığımız kesilir, evden çıkmama cezası alırız. İşte bu aşamalardan geçen çocuk, sonunda şu kaniya varır: “Ne hissettiğimi, ne düşündüğümü ifade etmemin hiçbir anlamı yok. Kendimi dışa vurunca aldığım tek şey ceza sonuçta.” Çocuk, duygularını bir daha kolay kolay dile getirmez. Böylece direnmeye, öfkeye, üzüntüye dair tüm duygular “içeride” kalır.

Burada, en büyük dairenin içinde, suçluluk sonucu çocukken hissettiğimiz

duygular gösteriliyor. Örneğin, sofrada düzgün oturmadığınızda, odanızı toplamadığınızda, ödevinizi yapmadığınızda, zamanında giyinmediğinizde, okula zamanında gitmediğinizde vs. azarlandığınızda suçluluk hissedersiniz ve bu resimde saydığım duyguların ve daha pek çok duygunun içinde boğulursunuz.

Güçsüz hissedersiniz. Utanç duyarsınız, arkadaşlarınızın yanında azar işittiğiniz için veya genel olarak çok fazla azarlandığınız için aşağılanmış hissedersiniz. İşe yaramaz bir çocukmuş gibi hissedersiniz ve bu çok güçlü bir duygudur. “Sen işe yaramaz bir çocuksun, okulda iyi değilsin! Annene yardım etmiyorsun, işe yaramazsın!”

Bu duyguların içinde yüzer bir halde, suçlu suçlu odanıza giderken kendinizi ne kadar yalnız hissettiğinizi belki hatırlarsınız.

İradeniz, sürekli yetişkinler tarafından kırıldığı için, hiç kendinize ait bir iradeniz yokmuş gibi, tamamen güçsüz hissedebilirsiniz. Yetişkinler bunu bazen farkında olmadan da yapar.

Uykuya akşam yemeği yedirilmeden gönderilmiş, tek ayak üstünde, köşede bekletilmiş olabilirsiniz veya “Baban gelince görürsün sen, cezayı o verecek” demiş olabilir anneniz. Bu durum çocuk için işkence gibidir: Tüm gün korkunç olasılık senaryoları içinde kıvrılır durur.

Çocukken, mantığımızı kullanıp aslında kabul edilebilir davranışlar öğrenebilmek için, kendi iyiliğimiz için azarlanıp cezalandırıldığımızı anlayamayız. Küçük yaşta her şeyimiz ham ve güçlü duygulardan ibarettir. Bu güçlü duyguları içselleştiririz.

Çocuklukta aldığımız her cezanın bizim için doğurduğu sonuçları vardır. Otorite figürleri tarafından yargılanıp cezalandırıldığımız için çok uzun süre için, belki de kalıcı olarak kendimizi suçlu hissedersiniz.

Bir kuralı çiğneyip suçlu durumuna düşmenin aşamalarına dikkat edin. En önemli aşama ızdırap aşamasıdır. Önce yanlış kabul edilen davranış gerçekleşir, sonra değerlendirme ve yargılama aşaması, sonra cezaya karar verilir. En son da cezalı cezasını ve ıstırabını çeker. Sonu ıstıraptır. Ebeveynin bakış açısından bakarsak, dikkat edilmesi gereken konu şudur:

İstenmeyen davranış sonu çocuğa verilen ceza, yani ızdırap ne kadar sürmeli, ne kadarı yeterlidir? *Ceza ne zaman sona ersin? Bunu çocuğa belirtmek gerekir.*

Çocuğun bakış açısından: X davranışı bir daha asla yapmayacak çünkü o davranış sonucu ceza aldı ve ızdırap çekti. Çocuk bu ızdırap veren duyguları hissetmek istemiyor, hatta onları ve olayları unutmak istiyor. Çünkü bunları sürekli hissetse, depresif olur.

Bu nedenle bu ıstırabın içindeki psişemiz bizi korumayı amaçlayarak işkenceyi bize hissettirmemek için, bizi duygularımızdan koparır, o cezalandırılma olaylarının anısını bloke eder. Zamanla bu duyguların anısı da gittikçe silinir, ama o duygular aslında hiç değişmeden içimizde durmaya devam eder. Bu duygular, psişemizde, enerji alanımızda *yara* ve *hassas* noktalar olarak kalır.

Yetişkinliğimizde, günlük yaşamın içinde belli konularda çok *hassas* olabilirsiniz ve bu eski duygular, örneğin iş yerinde patronunuz

tarafından tetiklenebilir, *güçsüz, etkisiz* hissedebilirsiniz.

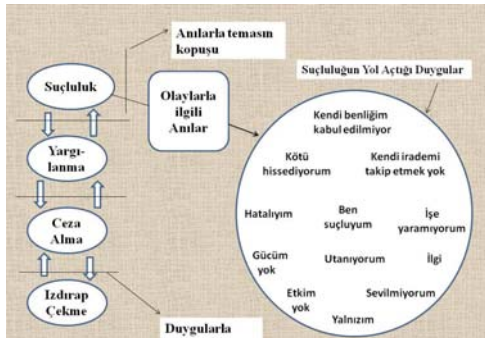
Erkek olarak, karınız tarafından sürekli yanıldığınız yüzünüze vurduğunda, çocukken sürekli hatalı bulunduğunuz anıların duyguları tetiklenebilir ve patlayabilirsiniz.

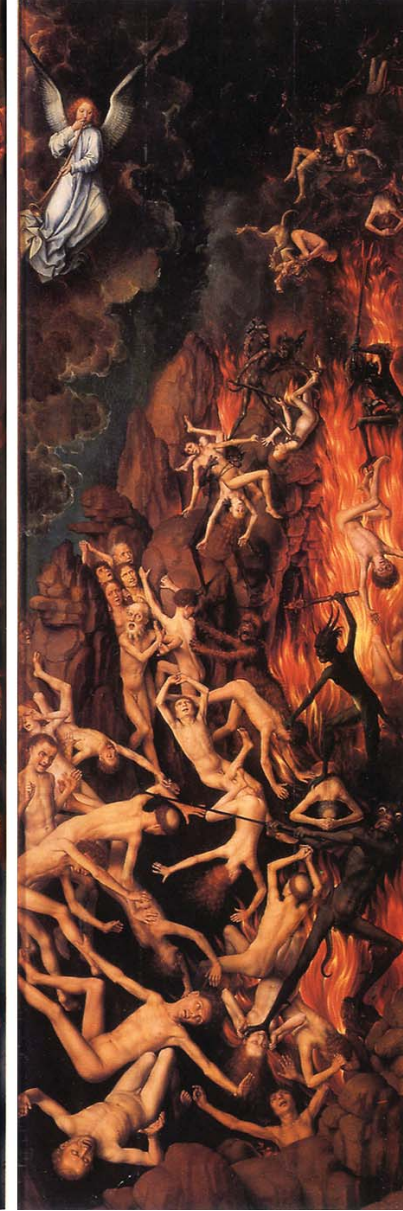
Arkadaşlarınızla dışarı çıktığınız halde, insanlar sizinle yeterince konuşmadığında, çocuklukta yalnızlık duygunuz tetiklenebilir ve kendinizi yine o duygunun içinde yüzer bulabilirsiniz. Yetişkinlikte kendinizi yalnız, ait değilmiş gibi, yanılmış ve işe yaramaz gibi hissettiren tüm bu tetiklenmeler, aslında çocukluğunuzdan gelen yaralara temas etmenizi sağlayan iyileşme fırsatlarıdır.

Çalışma Şekli ve Somut Vaka Örnekleri

Danışanlarımın hayatında kendini sürekli tekrarlayan kalıplarla çalışırken, öncelikle bugünkü sorunun ne olduğunu öğrenirim. Tetiklendikleri, en yakın zamandaki olayı araştırırız. O olayda tam olarak ne hissettiğini keşfederiz.

Çok güçsüz hissedince öfkelenebiliriz veya çok üzülebiliriz. Bu duygular, o andaki olaydan kaynaklanmış gibi görünse de, bunların aslında farklı yaşlardan gelen farklı yaralardan geldiğini biliriz. Ama danışanlar kimi zaman bu duyguyu hissetmekte çok zorlanabilirler, onlara hayal ürünü gibi gelebilir: Bu da, o duygulardan ayrışmanın ne kadar güçlü olduğunu gösterir. Hepimiz ailemize ve çevremize, güçlü olduğumuzu ve ayaklarımızın üstünde durduğumuzu göstermek isteriz. Otoriteden korktuğumuzu, çok zayıf hissettiğimizi yalnızca onlara değil, kendimize bile itiraf etmek istemeyiz.

Bazen de, gömülmüş bir duygunun bağlı olduğu yaş bulduğumuzda, bu duygunun aslında daha da erken bir yaşla da bağlantılı olduğunu buluruz. Örneğin 20 yaşında doğmuş gibi görünen bir duygu, bazen 5 yaşında olmuş bir olaydan gelebilir.

“Gizli suçluluk” barındıran tüm bu

duygularla çalışırken bunları yüzeye çıkarmak, danışanın farkındalığına getirmek çok önemlidir. Örneğin, danışan yargılanmaktan gelen yarasının farkında olmayabilir, ama enerjisinde bunu taşıdığından, iş yerinde patronu tarafından kendini yargılanırken bulur.

Pek, bu durumda ne yaparım? O duygunun hissedildiği yaştaki öyküyü anlatırırım, öfke varsa, onu dışa vurulmasını sağlarım, söylenmek istenen, ama söylenememiş sözleri söyletirim.

Günlük yaşamda çok küçük jestleri unuttuğunda kendini rezalet bir

insanmış gibi hisseden bir danışanım vardı. Artık yetişkin olduğu için, onu yargılayacak bir ebeveyni yoktu, bu nedenle o kendi kendini yargılıyordu.

Pişemizin şaşırtıcı bir özelliği vardır: Kendimizi herhangi bir şekilde yargılıyorsak, arkasından mutlaka bir cezalandırılma yaratılır. Suçlu hisseden kişi, hem yargıca hem de infaz memuruna dönüşerek ya elini kapıya sıkıştırır, ya ayağını burkar, ya da üstüne “kazayla” kaynar su döker. Dışarıdan bakıldığında bunlar “sakarlık” gibi görünür.

Karısını aldatmış bir danışanım vardı. İçinde yetiştiği toplum, “Zamparalık yaparsan, kötü bir adamsın” dediği için, kendini kötü hissediyordu, kötü bir eş olduğu için kendini yargılıyordu. Arkasından bu durum için yarattığı ceza, cinsel problemler olarak gerçekleşti. Suçluluğun, hayatımız üzerinde çok güçlü bir etkisi vardır.

Bu danışanımın sorununun kökünü görmek için, ilgili çocukluk anısını keşfettik. Ebeveynlerinin kavga ettiği bir sahne ortaya çıktı. Babası başka bir kadınla ilişki yaşamış ve karısıyla bu konuda kavga ediyordu. Danışanın annesi, babasına bağıırıyordu ve onu çeşitli sözlerle suçluyordu. Çocuk olarak açık ve savunmasız bir bilinci olduğundan, danışanım, ne olduğunu anlamadığı halde, babaya yöneltilen tüm o suçlamaları ve annenin yaşadığı duyguları emerek içselleştirmiş. “Başka kadınları düşünür, arzularsan, sen suçlu, kötü olursun ve sevilmezsin.” Çünkü yalnızca annesini sevmesi gerektiğini kaydetmiş. Evlendiğinde de, annesinden başka bir kadınla “ilgilendiği” için, babasının suçluluk duygusu içine girmiş ve ona göre

davranmış. Ama bu hissettiği suçluluk aslında babasına aitti.

Peki bu danışana nasıl yardım ettik? Ebeveynlerinden gelen duyguları bırakmasını sağladık. Giden babanın arkasından sürekli ağlayan annesini iyi hissettirmeye çalıştığımızı keşfettik. Tüm bu duyguları serbest bırakabildiğinde, danışan kendini çok daha özgür hissetti ve enerji alanın yalnızca kendine ait konulara yer açar oldu.

Üzerinde durduğum önemli başka bir konu da, danışanın taşıdığı suçluluğu, ıstırabı *ne kadar süreyle* taşımaya yeterli bulduğunu *belirlemektir*. Çocukken alınan cezalarda belirli bir süre olmadığından, farkında olmadan, dışlanmışlık, başarısızlık, utanç, yalnızlık gibi duygular hiç bitmiyor gibi gelir. Günler, haftalar boyu kendimizi rezalet hissetmiş olabiliriz. Bu nedenle üzerinde çalıştığımız kişinin kendisine şunu sormasını sağlarız: “Bu suçluluğu bırakabilmem için neye ihtiyacım var?”

Belki kendini hala dışlanmış ve yalnız hisseden beş yaşındaki “kendine” sarılması onu avutması gerekiyordur.

Başka daha uç bir örnek vermek gerekirse: Araba kazaları geçirerek, sarhoş olup yükseklerden düşerek sürekli kemikleri kırılan ve hastanelik olan bir danışanım vardı. Ondaki cezalandırılma eğiliminin hangi temel duygudan kaynaklandığını keşfettik: Kendini işe yaramaz ve başarısız hissediyordu. Bu işe yaramazlık duygusundan bir türlü sıyrılamıyordu. Bu nedenle onun gerçekliğinde bir cezalandırılmanın gerçekleşmesi gerekiyordu. Psiksesi, ruhu veya evren, her ne dersiniz deyin, ona uygun bir cezalandırılma deneyimi sunuyordu. Bu danışanımın kazaları bana gelmeden önce iyice ciddileşmiş, kırılan bacak

yerine artık tüm bedeni hasar görmeye başlamış. Çocukluk duygularını yüzeye çıkarmak ona çok yardımcı oldu.

Atalardan ve Geçmiş Yaşamlardan Gelen Suçluluk da Olabilir

ATALARIMIZ veya kendi geçmiş yaşam karakterlerimiz de suçluluğu öyle ya da böyle deneyimleyip cezalandırıldıysa, biz de bundan etkileniyor olabiliriz. (Şu da ilginçtir ki, bir insan kendini ele vermeden de, otoritelerce yargılanmadan da bu suçluluğu taşıyabilir.) Diyelim ki, atalarımız veya geçmiş yaşam karakterimiz içinde buldukları yüzyıla, kültüre uygun bir cezaya mahkum edildiler ve o cezayı çektiler ve öldüler. Ama öldükten sonra kendilerini cezalandırmaya devam etmenin bir yolunu buldular. İşte bu enerji sizi bugün de etkileyebilir. Bazı insanlar bana gelir ve “Yanlış hiçbir şey yapmadığım halde, inanılmaz suçluluk duyuyorum,” derler. Bu durumda ilk önce çocuklukta yaşanmış olaylara, bastırılmış duygulara bakarım, orada bir şey bulamazsam da geçmiş yaşamlara ve atalara bakarım.

Seyircilerden gelen sorulara cevaplar:

* Çocuklara sakince sınır koyarken ve bazı davranışları için de “ceza” niteliğinde sonuçlara katlanmalarını isterken nelere dikkat edilmeli?

Cezanın, çocuğun yaşına uygun olmasına, gıda, barınma, sevgi gibi temel hak ve ihtiyaçlarını kısıtlamaması dışında, cezanın hangi davranışı bırakması veya öğrenmesi için olduğunu sakince açıklamak ve cezanın süresinin ne zaman bittiğini çok net

bir şekilde belirtmek gerekiyor. Ayrıca çocuğun duygularını ifade etmesini teşvik etmek için “Bu sana kendini nasıl hissettiriyor?” veya “Ne hissediyorsun?” diye sorabilirsiniz. O da “Karnım kötü hissediyor,” diyecektir belki. Bu konuda çocuğa yapılacak en iyi yardımın, duygularını dile getirmesini sağlamak olduğuna inanıyorum. Ayrıca, çocukların, yaptıkları şeyi *neden* yaptıklarını sorup öğrenmeye çalışmak çok yararlı olur. Bazen çocukların, başkasına ait bir şeyi çekip almak istemesinin nedeni kendini hiç iyi hissetmemeleridir.

Unutmayın ki, çocukken duygular devasa ve baş edilemez boyutlarda hissedilir.

Başka bir örnek: Diyelim ki çocukken ebeveynleriniz tarafından sürekli ders çalışmaya zorlandınız ve bugün, yetişkinliğinizde işten sonra eve geldiğinizde biraz daha çalışmanız gerekiyor, ama bilgisayar başına oturduğunuzda hiçbir şey yapamıyorsunuz ve kendinizi bu konuda çok kötü hissediyorsunuz. Çünkü ebeveynlerin sürekli tekrarladıkları “çalış” komutunun altında “Çalışmazsan, hiçbir baltaya sap olamazsın,” mesajı vardır. Bu da size hiç hoş olmayan duygular hissettirir: kaygı, stres, işe yaramazlık...

Bugün de bir işi yapmaya zorlandığınızda o eski duygular tetiklenebilir. Peki, bu konuda ne yapabilirsiniz? İlk adım, sizi neyin, hangi durumun tetiklediğini bulmaktır. Sonra, bu tetiklenmeyi, ilginizi isteyen ve size ait olan minik çocuk parçası olarak ele alıp dinlemeniz, onunla ilgilenmeniz iyi olacaktır. Bunun için en iyisi profesyonel bir terapistten seans almaktır. Böylece sizden ayrılmış

parçalarınızla yeniden birleşebilirsiniz. Eski duyguları kesinlikle kesip atmıyoruz. Eski duyguları ifade ederek onları serbest bırakıyoruz ve gücü elinden alınmış içsel çocuk parçanıza gücünü geri kazandırıyoruz. İçsel çocuğun şifalanmasına yardım ederek o duygulara tutunmaya devam etmesine gerek kalmamasını sağlıyoruz.

Şiddet Döngüsü

ÇOK ÖFKELELENEN ebeveynler bazen kendilerini tutamayıp çocuklarına vuruyor. Burada aslında karşısında kendi çocuğunu değil, ebeveyni tarafından dövülen kendi çocuk halini görüyor, ama kendi şiddet dolu babası veya annesi yerine geçmiş oluyor, bastırıldığı duygularını çocuğuna yansıtmış oluyor. Güçlü duygular, ne kadar eski olursa olsun, hiç farkında olmadığımız anlarda birden ortaya çıkabilir.

Ev Ödevi:

Bugün, dikkatinizi kendinize verin ve suçluluk hissettiğiniz anları yakalamaya çalışın. Suçlu hissettiğiniz bir anı yakaladığınızda, gün içinde bu duyguyu takip eden bir cezalandırma olup olmadığını da dikkat edin. Örneğin, bir paketi zamanında kargoya vermeyi unuttunuz, bir kişiye beklediği ilacı götürmeyi unuttunuz, çocuğunuzu okuldan zamanında almayı unuttunuz, yemek yapamadınız... Bunun farkına varınca nasıl hissettiniz? □

Juanita Puddifoot’un Bilyay Vakfında verdiği konferans konuşmasından derleyen: Dicle Tigris

Not: Juanita Puddifoot’un Temmuz sayımızda yayımlanan *Derin Anı Süreci (DMP)* adlı rapörtajı Aktivist Dergi’nin 5. Sayısından derginin izniyle alınmıştır.

Eşzamanlılık

Dr. Edward C. Whitmont

JUNG, eşzamanlılığı canlı ve cansız objelerin, dış olaylar sahnesinde içsel psikodinamiklerimizi dramatize edermiş gibi hareket ettikleri yaygın olarak gerçekleşen bir olay olarak tanımlayan ilk modern psikologdur. Eşzamanlılık “bir şekil olan, sadece şekilden ibaret olan” bütünsel gerçekliğin ifadesi olarak görülebilir (Erwin Schrodinger, *Science and Humanism*, Cambridge Univ. Press. 1951, s. 20-21) ya da kuantum potansiyeli olarak değerlendirilebilir (David Bohm, *Wholeness and Implicate Order*, Routledge and Kegan Paul, 1987). Bu şekil, bizlere dış gerçeklikte bilinçli farkındalığımıza temas eden ve hatta sarsan dramatik bir örüntü sunarak “bilgilendirici olma” niyetindedir. Eşzamanlılık üzerinden yaşamayan ya da cansız bilinen maddeler bile “psişe” benzeri kapasitelere sahipmiş gibi hareket eder görünür (Jung bu noktada “psikoidal” kavramını kullanır). Bu tür “psikoidal” maddeler içsel gerçekliğimizi yansıtan dışsal bir performans sahneye koyarak kendi kişisel oyunumuzla etkileşime geçmek istemiş gibi hareket eder.

En açık ve en kolay doğrulanabilir eşzamanlılık fenomenolojisi, I Ching sistemiyle ortaya konur. I Ching, benlik ve kozmosla ilişkisi üzerinden insanlık hallerini yansıtan koşulsal imgeler ve kanılar birikimini temel alan bir Çin sistemidir. Yaklaşık olarak dört bin yaşındadır. I Ching’i bir kahin olarak kullanmak için bir soru sorulur ve ardından madeni para atılır ya da rastgele biçimde çubuk desteleri toplanır. Bu yapılanların sonucunda ulaşılan sayısal örüntü, kitaptaki imgeler ve kanılarla bağlantılıdır. Bunlar sıra ile sorulan soruların yanıtları olarak yorumlanır.

Son elli yılda sayısız kez I Ching’e başvururdum. Gelecekteki muhtemel gelişmelere ya da içinde bulunduğum koşullardaki rasyonel kavrayışla değerlendiremediğim risklere dair bakış açıları sundu. Klinik açıdan belirsiz ya da güç koşullarda bile ondan tavsiye bekledim. I Ching’in metaforik imgeleri ve dramatik tasvirleri de rüya materyali gibi hamdır ve yoruma ihtiyaç duyar. Yine rüyaların mesajları gibi bu yargılar da oldukça doğrudan ve aslında acımasız olabilir. Daha da ilginç yargıların doğruluğunu araştırmanın mümkün olduğu örneklerin tümünde I Ching, esrarengiz bir kesinlikle kendini ispatlamıştır.

Özel olarak I Ching’in istatistiksel değerini bulmaya çalışan bir üniversite profesörü, yaşadığı deneyime ilişkin ilginç bir öykü anlatmıştı. Aynı soruyu her ay sormak suretiyle yanıtların tutarlılığını test etmek istemişti. “Ne oldu dersin?” diye

söze başladı, “Bana inanmayacaksın. Kahinle kurduğum her temasta tam olarak aynı yanıtı aldım!”

I Ching’i test etmek isteyen kuşkucu bir tanıdığımın başından geçen bir diğer ilginç olayı anımsıyorum. Bir tepede yer alan yazlıktaydık. Ulaşmak için uzun ve dik bir yolu izlemek gerekiyordu. Arkadaşlarım ziyarete gelmiş ve arabalarını tepenin yamacında bırakmışlardı. Ağır bir fırtınadan dolayı ziyaretleri uzamıştı. Gece yarısı sağanak yağış devam ederken, geceyi ayakta geçirmeye karar verdik ve arabayı tepeye çıkarıp çıkarmayacağımızı merak ettik. İçimizden biri I Ching’e sormayı önerdi. İşte böylece bir test imkanına kavuştuk.

Gerçekten de yanıt, heksexagram (Çin kültürüne özgü altı paralel çizgiden oluşan bir figür) yirmi altının ikinci

satırıydı. Metin şöyleydi: “Güvenliği sağlandı, olduğu gibi durması gerek.” İkinci satır ise şöyleydi: “Araba ve dingil.” (Greg Whincup, *Rediscovering the I Ching*, Doubleday, 1986, s. 96) ya da R. Wilhelm’in çevirisiyle “Arabanın dingilleri söküldü.” (*The I Ching*, The Richard Wilhelm çevirisi, İngilizcesi Cary F. Baynes, Princeton Univ. Press, Bollingen XIX, 1950-73, s. 105). Bu imgeleri tartıştıktan sonra o gece fırtına esnasında arabayı çalıştırmamaya karar verdik. Ancak bu tür bir uğursuz işaretin nedenini merak ediyorduk. Ertesi sabah aşağıya inip baktığımızda arabanın iki lastiğinin havasının boşalmış olduğunu gördük. Peki I Ching ya da rastgele atılan madeni paralar bunu nasıl bilebilmişti? □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *İyileşmenin Simyası* adlı kitaptan alınmıştır.

Konsantrasyon Egzersizi: Bir Noktaya Odaklanmak

M. Reşat Güner

BU EGZERSİZ, düşüncelerinizi istediğiniz hedefe en iyi şekilde konsantre etmeniz ve odaklamanız için yogada da kullanılan başarılı bir egzersizdir. Öncelikle temiz ve boş bir kağıda siyah bir nokta koyun ve bunu göz hizasında uygun bir duvara asın. Bu duvarın bir, iki metre ötesinde bir sandalyeye oturun ve noktaya bakmaya başlayın. Mümkün olduğunca rahatlayın ve beliniz dik vaziyette olsun.

Şimdi tüm dikkatinizi bu siyah noktaya verin. Rahat olun ve hiç kasılmadan duvardaki kağıda bakın. Sadece noktaya bakın.

Rahatsız edici bir düşünce veya istenmeyen bir duygu ortaya çıktığında, hiç aldırmayın, yeniden tüm dikkatinizi duvardaki noktaya verin. İsterseniz sizinle nokta arasında çok yoğun zihinsel-ruhsal bir bağ olduğunu hayal edebilirsiniz. Bu bağ sizinle duvar arasında bir ışına benzetilebilir. Aklınıza gelen her düşünce ve içinizde oluşan her duygu bu ışına akmakta, çözülmekte ve konsantrasyona dönüşmektedir.

Bu egzersizi on dakika uygulamanız yeterlidir.

Bu yöntem sadece konsantrasyon yeteneğini geliştirmekle kalmayıp, aynı zamanda ruhsal gerginlikleri de ortadan kaldırır ve genel olarak rahatlamaya yardımcı olur. Bu nedenle bu yöntem genel bir meditasyon alıştırması olarak da önerilmektedir. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Zihinsel ve Bedensel Gevşeme Teknikleri* adlı kitaptan alınmıştır.

2014 Ekiminde Bilyay Akademi Dönüşüm İçin Açılıyor...

BİLYAY AKADEMİ, BU YIL İÇERİKLERİNİ DAHA ÇOK KENDİNİ BİLME, *İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT* VE PRATİK UYGULAMALARA DÖNÜŞTÜRDÜ. YILLARIN BİRİKİMİ VE DENEYİMLERİNİ BIRAKMAK, TERK ETMEK, TESLİMİYET ÜZERİNE YOĞUNLAŞIYOR. GÜNDELİK AKLIN, VARLIĞIN RUHSAL ZEKAYA UZANAN KAPILARI KAPATTIĞI ZAMANLARDA, İŞTE BU NOKTADA İÇSES, SESSİZLİK VE DERİNLİĞİN GÜÇLÜ BİR ŞEKİLDE ŞUURDAN AKITILARAK AN İÇİNDE DÖNÜŞÜME YÖNELİK ÇALIŞMALAR ARTIRILDI. EĞİTMENLER DE BU TEMEL STRATEJİ ODAKLI BİLGİ VERME KAPASİTELERİNİN EN SON ULAŞACAKLARI RİSKLERE HAZIRLAR. YOLDA AKMAK, DÖNÜŞÜMÜ BİRLİĞE ÇEVİRMEK İÇİN BİLYAY AKADEMİ YENİ ÖĞRENİM YILINDA GEZEĞENİN SESİYLE, NEFESİYLE, KOKUSUYLA DAHA ÇOK AHENK VE UYUMLA YÜRÜYECEK PROGRAMLARIN AÇILIMLARINDA YOĞUNLAŞIYOR.

ARTIK AYNI TONDA TİTREŞEN YÜKSEK MERKEZLERİN DOLU DOLU ENERJİSİNİ, TESİRİNİ ALABİLEN YETKİN VARLIKLARI BULUŞTURACAĞI YENİ BİR DÖNEME DAHA HAZIRIZ. YOL BİZE DOĞRU. BİZ YOLA DOĞRU YÜRÜYECEĞİZ...

BU YOLCULUĞA SİZ DE BİZİMLE KATILIN. YENİ DÖNEM KAYITLARI İÇİN VAKFİMİZA BAŞVURABİLİRSİNİZ.

Bilyay Akademi Yaklaşıırken

A. Cemal Gürsoy

UYGULAMA, birikim ve deneyimlerin söze ve anlama bürünmüş tesirleriyle yani enerjilerle Bilyay Akademiye bir ay daha yaklaştık. Şimdiye kadar Ruhsallık ve Spirirüel alanlardan edindiğiniz bilgi sizin algı ve seçicilik kıyas bilgisine doğru götüren merkezlere çekemedi. Birçok sebep-sonuç zinciri ile yakıştırmalar bulabiliriz.

Ama varlıklar değişmiyorsa gerçek hayat planına uygun seçimler yapamıyorlarsa, nasıl bir farklı yol izlemelidirler?

Bilyay Akademi; eğitimcilerinin özgün nitelikleri ile varlıkların tekamül yolculuklarında aradıkları farklı bilgileri, tartışmasız doğru şekilde öğretmeyi hedefler. Yalnız bu eğitimlerin farkı, varlığın sürekli taşınması değil ruhsal sisteme entegrasyonu ve hedefe kendi idrak ve iradesi ile çekilmesini sağlamaktır. Yani ruhsal organizasyonlardaki yeri sezgisel olarak fark ettiğinizde kendi gücünüzle o hedefe doğru çekilmeyi yürüme ve ayakta kalıp hareket etmeyi biz kendimiz yapmak zorundayız.

Bilinci, metafizik kavramları, psikolojiyi, bütün enerjileri, ruhsallık ile denenmiş tüm bilimsel bilgileri de ruhsal plan anlayışında büyütmemiz, genişletmemiz gerekiyor.

Teolojiden, felsefeye, ontolojik yaklaşımlardan neospiritalizmaya kadar birleştiren, entegre eden akışkan tesirleri varlık düzeyinde öğretmeyi hedefliyoruz. Birçok branş alanında uygulamalı çalışmalarla hedefi sadece bilgiyi yaymak olan MTİAD ve BİLYAY Vakfımızın yurtdışı bağlantılarında da mantal anlayışlarda birleştirdiğimiz eğitimcilerle dünya güncelliğini ve ortak metotları paylaşıyoruz.

İlk dönem eğitimlerde devamlılığı sağlayan öğrencilerimizi, ikinci dönem iç sınıflar ve kıdemli öğrencilerle beraber yaptığımız iç çalışmaya dahil ediyoruz.

İç çalışmalar inisiyatif sürecin doğal parçası olarak bizi hayat programlarımıza bağlıyor. Hedeflerimizi bu gezegendeki biricik görevimizi, varlık olarak orijinal özelliğimizi -buna biz başlıca özelliğimiz diyoruz- hissedip görünce gözlem yapma koşulları değişiyor. Yüreğimizi burkan ve içimizi daraltan karşılaşmalara, yüzleşmelere hazırlıyoruz kendimizi. Ego, gurur, kibir kavramlarımız değişiyor. Hayat illüzyonundaki kısıtlı algısal araçlarımız geliyor ve içe dönüyor. İç-dış dediğimiz düalitenin değer farklarını yaratan öğeler bizi madde dünyasının idrak arayışlarından öz bilginimizin ruha açılan pencerelerdeki kıyaslarına gidiyor. Kıyas ile yürüyen idraki zamanlara, asli zaman algısına, gerçekliğine yürüme seçeneklerini oluşturuyoruz.

Kendini bilmek, tanımak, aramak konuları ile farklı eğitimcilerin branş başlıkları ile kendimiz üzerinde yargısız, eleştirisiz sıkı bir tanıma çalışması başlıyor. Benler üzerindeki klasik psikolojinin koyduğu tanımların dışında üç boyutlu zamanda şuursal şok bilgisini çalıştırma, yapılandırılan çalışma ben'leri tanıma üzerine deneyimler sizi farklı bir yolda olduğunuzu hissettirecek.

Aslında değişim dönüşüm objektif idrak ayrışmaları ile an'dadır. Bu onları kompoze şekilde alanın enerjisi ile yoğunlaştırarak, daha yüksek merkezlerin, enerjilerini alana çekerek ihtiyaçlarımız olanı almak ve acılarımızın kaynağına dair fikir sahibi olmamız kaçınılmaz.

Giderek içine girdiğimiz tesir kuşağı Bilyay Akademinin bu yıl farkı fark ettirecek yöntemlerle dolu bir son dönemler evresine bizi yönlendirdiği aşikar.

Yüreğimiz korkusuzca, şüphesizce, tam bağlantı içinde ağırlık merkezine uyanmak hedefini yerleştirerek, bize ait olanı kendimize çekiyor.

Hayat çalışmanın kendisine bağlanmak için hazırlanmış bir yol hikayesi değil midir? □

Sevgiye Açık Kalmak

Dr. Janet Cunningham

İLİŞKİ KURMA ihtiyacımız doğamız gereğidir: Sevgi vermek ve sevgi almak, yani bir enerji alışverişi ihtiyacı, insan deneyiminin bir parçasıdır. Sevgi enerjidir. Bu parçamızı inkar ettiğimizde, bu, kendimizi besinden mahrum etmek gibidir: Açlık artar. Önemsenmemiş ihtiyaç/açlık artmaya devam eder, ta ki bir gün gelip de kontrol altına alınamayınca dek. Sonrasında, bu açlığı doyurma arzusu kişinin en büyük odağı haline gelir. Bu karşılanmamış ihtiyaç, daha sonraları bu hayatta yükselebilir veya başka bir ömüre dek yüzeye çıkmayabilir. Ayrıca, bedende hastalık veya rahatsızlık olarak da tezahür edebilir.

Bir eksiklik, çocukken sevgi alamamaktan kaynaklanabilir. Bu kalıp yerleştiyse, kişi sevgiyi sürekli inkar etmeyi öğrenir. Sevgiye izin vermeyecektir çünkü bunu hak etmediğine dair suurlu bir inancı vardır. Sevgiyi kendine çekebilir ve sonra onu geri itebilir. Ancak seks yoluyla tamamlanma arayabilir ama duygular yükseldiğinde, hisleriyle baş etmede zorluk çekebilir.

Sevgi yoldaşlığında veya ilişkisindeki bir eksiklik ise muhtaçlık yaratabilir. Bu muhtaçlığın şiddeti kişinin nasıl ilişki kuracağını belirleyecektir. Muhtaçlık o kadar güçlü olabilir ki kişi, asla platonik bir ilişkiye sahip olamayacaktır. İlişkileri hep “İşte aradığım bu olmalı!” gibi aşırı uca doğru yönelecektir.

Pek çok insan, başlangıçtaki bu sinerjik deneyimle evlenir. “O, benim bir tanem; Bay Doğru’yu buldum,” duygusuna kapılmışlardır ve birkaç yıl sonra ise fark ettikleri şu olur: “Buna daha fazla devam edemem, bu doğru değil,” veya “Evlendim, öyleyse bunu yürütmeliyim.”

Sevgiye karşı nasıl açık kalırız? Sevgiyi o kişiye yapışmaksızın ve gerçeklik olmayan bir şey dilemeksizin nasıl açık tutabiliriz? Bu, zihinsel bir karar aracılığıyla yapılmaz. Duygularımıza açık kalarak ve temas halinde kalma süreciyle, duyguların yazma, danışma, arkadaşlarımızla konuşma

aracılığıyla ifade edilmesiyle olur; bu süreçte, kendimizi aşırı duygusallıktan özgürleştiriyoruzdur. Talepler ve beklentiler, bu aşırı duygusallığın içinde yaşarlar. Biz bunu salıverdiğimizde, bakış açımız değişmeye başlar ve o kişiyi daha net görebiliriz. Sevgi çok gerçek olabilir ama duygusal katmanda yapışıp kalan beklentileri bırakmaya ihtiyacımız vardır.

Sevgiye kapıyı kapamaktan nasıl kaçınabiliriz? Bir kişi bize duymak istemediğimiz bir şey söylediğinde... zihinsel olarak kendinize, “Onun ne dediğini dinlemek istiyorum çünkü onun bakış açılarına ve duygularına saygı duyuyorum. Dinleyemezsem, engellenmiş hale gelip kendini kapatacak ve bu da ilişkimizde bir uçurum oluşturabilir” demeye gayret edin. Açık olun ki böylece o da tıpkı yakın bir arkadaşı ile konuşuyormuş gibi düşüncelerini paylaşabilsin. Durumunuzu kelimelere dökmeye gayret edin: “Senin yanında olabilmeyi istiyorum ama içimde şu an şunu/ bunu deneyimlemekteyim. Haydi bunun üzerinde çalışalım, lütfen kendini bana karşı kapama, ben de sana karşı kapanmamaya gayret edeceğim.” Unutmayın, diğer kişi için her şey olabileceğinizi düşünmeniz gerçekçi değildir. Sınırlamalarımız vardır. Bir kimse için *Her Şey* olamayız.

Ne yazık ki bir ilişki bittiğinde verilen en genel tepki, kızgınlık ve öç alma arzusu hissetmektir. Bir ilişkinin değişimi sırasında incinmişlik ve kızgınlık deneyimlemek normaldir. Bu hisler kabul edilmeli ve onlarla başa çıkılmalıdır ama korunup büyütölmeleri gerekmez.

Kızgınlığı harekete geçirmek için kabul edilebilir olan yol nedir? Bir çılgın gibi bağırıp çağırmak onu hızla hareketlendirebilir. Ama insanlar bu tarz bir davranışa, kızgınlık onların üzerine odaklanmamış olsa bile, kolay katlanamazlar. **BİR İNSANA** karşı patlamaktan kaçınmak için zekamızı kullanabiliriz ve bunun yerine **BİR DURUM HAKKINDA** hırsıyla veryansın edebiliriz. “Tamam şimdi sinirlenmeye değmez” veya “Bunu aşayım” diyorsak, kızgınlığımızı bastırıyor *olabiliriz*. Sanki kızgınlık geçmiş gibi hissedebilmemize rağmen, dikkat gösterilmedikçe dağılmayacaktır. Bu kızgınlık, başka bir zaman depresyon olarak ortaya çıkabilir.

Korkuyu tanıdığımızda, onun ötesine geçip büyümek için onunla yüzleşilmelidir. Hiçbir şey sevgiyle korku kadar çatışmada değildir veya sevgiyi korku kadar engellemez. Sevgiye açık kalabilmek için korkuyla yüzleşmeliyiz. Korku, kalbi diğer bütün duygulardan daha çok kapatır ve ruh varlığını felç eder. □

Kaynak: Yazarın Egem Meta Yayınlarından çıkan *Dikkat: Ruh Eşi Çıkabilir!* adlı kitaptan alınmıştır.

Şamanların, Zihinsel Hastalıklara Bakışı

Stephanie Marohn

2. Bölüm

Alex: ABD’de deli, Afrika’da şifacı

ZİHİNSEL hastalıklarla ilgili şamanik görüşün yerli kültürlerde olduğu kadar Batı dünyasında da geçerli olduğuna ilişkin inancımı test etmek isteyen Dr. Somé, bir akıl hastasını yanına alıp Afrika’daki köyüne götürdü. “Zihinsel hastalıkların başka bir alemde bir varlıkla aynı çizgiye gelme süreciyle bağlantılı ve bu durumun dünyanın her yanında geçerli olup olmadığını bulmak gibi bir merakla kapılmıştım.”

Alex, 18 yaşında bir Amerikalıydı; 14 yaşındayken bir psikotik dönem geçirmişti. Sanrılar görmüştü, intihara kalkışmıştı ve tehlikeli bir biçimde ciddi depresyon devrelerine girip çıkmıştı. Bir akıl sağlığı merkezine yatırılmış, ağır ilaç tedavisi görmekteydi ama hiçbiri işe yaramıyordu. Dr. Somé, “Ana babası her şeyi yapmıştı ama nafiye,” diye anlatıyor, “daha başka ne yapabileceklerini bilmez haldeydiler.”

Onların iznini alan Dr. Somé, oğullarını Afrika’ya götürdü. Orada geçirdiği sekiz aydan sonra Alex son derece normalleşti. Şifacılar yardım eder, bütün gün onlara oturup başvuran kişilere yaptıkları şeylere katılmaya bile başlamıştı. “Köyümde dört yıl kadar kaldı. Alex daha fazla şifaya ihtiyaç duyduğundan değil de istediği için kaldı. Kendisini bu köyde, Amerika’dakinden daha çok güvende hissediyordu.”

Enerjisini ve ruhsal alemde uzanan varlığın enerjisini aynı çizgiye getirmek üzere, Alex bu amaçla tasarlanmış bir şamanik törenden geçti. Ancak bu, Dagara halkının kullandığından biraz daha farklıydı. Dr. Somé, “Köyde doğmamış olduğundan başka bir şey uygulandı. Ama tören harfiyen aynı olmamasına rağmen alınan sonuç benzerdi,” diyerek açıklıyor. Enerjiyi hizalamanın Alex’in şifalanmasına yardım etmesi, Dr. Somé’ye başka alemlerin varlıkları ve zihinsel hastalıklar arasındaki bağlantının coğrafyaya bağlı olmadığını göstermiş.

Törenden sonra Alex, söz konusu ruhsal varlığın bu alem için getirdiği mesajları paylaşmaya başlamış. Ne yazık ki bunları anlattığı insanlar İngilizce bilmemekteydiler (o sırada, Dr. Somé köyde değilmiş). Ancak bu deneyimin

sonunda Alex psikoloji okumak için üniversiteye dönme kararı almış. Dört yılın ardından ABD’ye dönmüş çünkü “Yapması gereken şeylerin hepsini yapmış olduğunu keşfetti, artık hayatına devam edebilirdi.”

Dr. Somé’un aldığı son habere göre Alex, Harvard Üniversitesinde psikoloji okumaktaydı. Oysa, onun yüksek öğrenim şöyle dursun liseyi bile bitirebileceğini kimse düşünmezdi.

Dr. Somé, Alex’in zihinsel hastalığının neyle ilgili olduğunu şöyle özetliyor: “Yardım arayışındaydı. Bu bir imdat çağırısıydı. Onun işi ve amacı bir şifacı olmaktı. Ancak buna hiçkimsenin dikkat etmediğini söyledi.”

Şamanik yaklaşımın Alex için işe yaradığını gördükten sonra Dr. Somé, ruhsal varlıkların Afrika’daki kendi toplumu kadar Batı’da da bir mesele olduğu sonucuna vardı. “Ancak bu sorunun yanıtının, yanıtı bulmak için başka bir kıtaya gitmek zorunda kalmamak için burada bulunması gerekiyor. Bu deneyimin tamamının, insanlara yardım edebilecek uygun töreni ortaya çıkarma olasılığına yol açabilmesi için dikkati biraz da patolojinin ötesine çevirmenin bir yolu olmalı.”

Ruhsal Bağlantıya Özlem

BATT'DAKİ "zihinsel" rahatsızlıklarda Dr. Somé'nin dikkatini çeken ortak yan, "dolaşımı durdurulmuş çok kadim bir atasal enerjinin söz konusu kişilerde nihayet açığa çıkması" idi. Bu durumda o kişinin görevi o ruhun ne olduğunu keşfetmek üzere zamanda geri giderek, bu enerjinin izini sürmektir. Çoğu vakada, "Söz konusu ruh doğayla, özellikle dağlar ve büyük nehirlerle bağlantılıdır," diyor.

Bu fenomeni açıklamak için, vaka dağlarla ilgili diyelim, "Dağın ruhu o kişi ile yan yana yürümektedir ve bunun sonucunda bir zaman-mekan bozulması yaratıp buna yakalanan insanı kötü etkilemektedir." Gereken şey bu iki enerjinin kaynaşması veya hizalanmasıdır ki "Böylece o kişi ve dağın ruhu bir hale gelebilir." Yine, şamanlar bu hizalanmayı ortaya çıkartacak belirli bir tören yaparlar.

Dr. Somé, bu durumla ABD'de bu kadar sık karşılaşmasının nedeninin "bu ülkenin yapısının büyük kısmının makine enerjisinden oluşması ve bunun sonucunda, geçmişle bağlantı kopması veya kopartılması"na bağlı olduğuna inanıyor. "Geçmişten kaçabilirsiniz ama ondan

saklanamazsınız." Doğa aleminin ata ruhları bizleri ziyaret etmektedir. "Ruhun istediği şey, o kişinin istediği şeyden çok farklı değil," diyor Dr. Somé "ruhun bizde gördüğü, muazzam bir şeye, yaşamı anlamlı kılacak bir şeye yapılan bir davettir ve dolayısıyla da ruh, buna yanıt vermektedir," diye açıklıyor.

Yaptığımızdan bile habersiz olduğumuz bu davet "materyalizmi ve eşyalara sahip olma tutkusunun çok ötesinde olan ve somut bir kozmik boyuta yönelen derin bir bağlantıya duyulan güçlü bir özlemi" yansıtmaktadır. Bu özlemin büyük kısmı bilinçsizdir ama ruhlar açısından bilinçsiz olan ile bilinçli olan şeyler arasında herhangi bir fark yoktur." Onlar her ikisine de yanıt vermektedir.

Dağ ile insan enerjilerini kaynaştırma töreninin parçası olarak, "dağ enerjisi"ni almakta olanlar kendi seçtikleri bir dağlık alana yollanır ve orada, kendilerine uygun gelen bir taş parçası bulurlar. Törenin geri kalanı için ise bu taşı alıp getirmeleri ve bir dost olarak saklamaları gerekmektedir; bazıları ise taşlarını gerçekten yanlarında taşımaktadır. "Taşın mevcudiyeti, o kişinin algılama

becerisini ayarlamak bakımından çok işe yarar," diyor Dr. Somé, "böylece, kullanabilecekleri her türden bilgiyi almaya başlarlar; bu adeta, yaşamlarını nasıl yaşamaları gerektiğine dair başka bir alemden somut rehberlik almaları gibidir."

Söz konusu "nehir enerjisi" ise, bu varlıklara nehre gitmeleri ve nehir ruhuyla konuşup yine benzer bir tören yapmak için bir su taşı seçip getirmeleri söylenir.

"İnsanlar böyle olağanüstü bir durumda olağanüstü bir şey yapılması gerektiğini düşünürler ama durum genellikle bu değildir. Bazen, bir küçük taş taşımak kadar basittir.

keşfetmelerine yardımcı olmaktadır. Dr. Somé *Ritual: Power, Healing, and Community* (Tören: Erk, Şifalanma ve Topluluk) adlı kitabında "Törenin terk edilmesi yıkıcı sonuçlara yol açabilir. Ruhsal görüş açısından, kişi yaşayacaksa eğer tören kaçınılmaz ve gereklidir," diye yazmakta. "Sanayileşmiş dünyada törene ihtiyaç olduğunu söylemek az bile. Kendi halkımda gördüğüm kadarıyla, onsuз olup da aklı başında yaşamak imkansız gibi."

Dr. Somé, kendi geleneksel köyünden çıkarılıp Batı'ya aktarılabileceğini düşünmediğinden, burada yıllardır yaptığı şamanik çalışmalar sırasında Batılı kültürün çok

Zihinsel Hastalıklara Kutsal Tören Yaklaşımı

BİR ŞAMANIN Batılı dünyaya verebileceği armağanlardan biri de insanların ne yazık ki artık yok olmak üzere olan törensel yaklaşımı tekrar

farklı ihtiyaçlarını karşılayan törenler tasarlamış. Törenler söz konusu birey veya gruba göre değişiklik gösterse de genelde belirli törenler için ortak bir ihtiyaç olduğunu görmüş.

Bu törenlerden biri, insanların yaşadığı rahatsızlığın sebebinin "başka alemden varlıkların, şifa çalışmalarında

işbirliği yapmaya onları davet etmesi” olduğunu keşfetmelerine yardımcı olmakla ilgili. Tören, onların bu rahatsızlık halinden çıkıp bu daveti kabul etmelerini sağlıyor. Bir başka tören ihtiyacı ise inisiyasyon ile ilgili. Dünyanın dört bir yanındaki yerli kültürlerde, gençler belirli bir yaşa geldiklerinde yetişkinliğe adım atma töreninden geçirilmektedir. “Batılı dünyada böyle inisiyasyonların eksikliği, günümüz gençliğinin yaşadığı bunalımın bir nedenidir,” diyor Dr. Somé. Toplumları, “bu türden deneyim yaşamış insanların yaratıcı enerjilerini bir araya getirip bu bunalımda küçük de olsa bir gedik açmak üzere bir tür alternatif tören oluşturma girişimine” acilen çağırıyor.

Yardım almak için ona başvuranların ihtiyaçlarını tekrar tekrar anlatan bir başka tören ise bir şenlik ateşi yakmayı içeriyor; bu ateşe “bireylerin içlerinde taşınan meselelerin sembolleri olan nesnelere konulur... Ardında cinayet ve köleleştirme mirası bırakan bir ataya karşı duyulan öfke ve hüsrana meseleleri veya atanın torunlarının kendi hayatlarında birlikte yaşamak zorunda kaldıkları şeyler söz konusu olabilir. Bunlara, insan hayal gücünü engelleyen şeyler olarak yaklaşılabilecek olursak, kişinin yaşam amacı ve hatta kişinin yaşama bakışı iyileştirilebilir bir şeye dönüşür; o zaman, bu engeli

daha yaratıcı ve daha doyurucu bir şeye uzanan bir yola nasıl dönüştürüleceği üzerine düşünmek daha anlamlı hale gelir.”

Dr. Somé tarafından tasarlanan ve atalarla ilgili meselelere seslenen törenler Batılı toplumdaki ciddi bir işlev bozukluğuna işaret etmekte ve katılımcılarda “aydınlanmayı tetiklemektedir”dir. Bunlar atasal törenlerdir ve hedef aldıkları işlev bozukluğu ise atalara kitlesel olarak sırt dönülmüş olmasıdır. Az önce anlatıldığı gibi, başka bir alemde uzanmaya çalışan bazı ruhlar “kendileri fiziksel bedende iken yapamadıkları şeyleri şifalandırma girişimi olarak torunlarından biriyle kaynaşmak isteyen atalar” olabilirler. “Yaşayanlar ve ölümler arasındaki ilişki dengede olmadıkça kaos ortaya çıkar,” diyen Dr. Somé, “Dagara halkı

Şamanlar
için
törenler
çok
önemlidir.

Bir kişiye patolojik bir vaka olarak bakılmıyorsa zihinsel hastalıklara kutsal tören yaklaşımı ile bakmak bu hastalıktan mustarip kişiye -ve aslında genelinde topluma- bu hastalıklara daha geniş bir bakış açısından bakma şansı verir ve bu, Dr. Somé’ye göre “törene katılan herkese çok ama çok faydalı olabilen bir fırsat ve törensel inisiyatif bolluğu sağlamaktadır.” □

The Natural Medicine Guide to Schizophrenia, The Natural Medicine Guide to Bi-polar Disorder adlı eserlerden Malidoma Patrice Somé’nin çalışmaları ile ilgili kısımların özetlendiği makaleyi çeviren: Yasemin Tokatlı

böyle bir dengesizlik varsa, atalarını şifalandırma görevinin yaşayanların sorumluluğu olduğuna inanır,” diye ekliyor; “Bu atalar şifalandırılmazsa, hasta enerjileri, onlara yardım etmekten sorumlu olanların canlarını ve psişelerini rahatsız edecektir.” Törenler, ister tek bir ataya özgü belirli meseleler ister geçmişimizde kalmış daha büyük çaplı kültürel meseleler olsun, atalarımızla ilişkimizi şifalandırmaya odaklanır ve Dr. Somé bu törenlerde sıra dışı şifalanma vakalarına tanık olmuş.

8-12 Ocak 2014 tarihlerinde Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği İktisadi İşletmesi (MTIAD 1950) Yayınevi ve beraberinde Ruh ve Madde Yayınları olarak Almanya'da Frankfurt Kitap Fuarı'ndayız.

Tüm yurtdışında bulunan okurlarımızı bekleriz.

DUYURU

Metapsişik
Tetkikler
ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMekte OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNE
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

• SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

- 02 EYLÜL Sevgi Kavramı Değişti mi? .....A. Cemal GÜRİSOY
09 EYLÜL Bilinmeyen Enerji Araştırmaları .....Gültekin ÇİLEKÂR
16 EYLÜL Yeni Kan Mesajı .....Roy LITTLESUN
23 EYLÜL Türk Şaman Kültürü .....Hande ERSOY ODABAŞOĞLU
30 EYLÜL Değer Farklanması .....Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Yer: Hasmun Galip Sok. Pembe Çıkma No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 0718 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeni ile Ağustos ayında konferans düzenlenmemiştir.

Yer : Talatpaşa Cad. No:57 Yedigöller Apt. Kat:4 D:12 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeni ile Ağustos ayında konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ
ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
300 Soruda Ölüm ve Ötesi:	
Alparslan Salt.....	15 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5.5 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Başka Yaşamlar, Başka Benlikler:	
Roger Woolger.....	23 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin.....	21 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
Çocukların Unutulmuş Dili: Lillian Firestone	17 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	22 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Fallar: Walter B. Gibson–Litzka R. Gibson	9 TL
Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek:	
Roger J. Woolger.....	20 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhuttur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
3.Cilt, Maurice Nicoll.....	35 TL
4.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5.Cilt, Maurice Nicoll.....	25 TL
5'li set, Maurice Nicoll	125 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo	10 TL
Güzel Hayatı Yaratmak: Beyaz Kartal	6 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts	13 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann.....	14 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis.....	13 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	17 TL
Kozmik Tohum: Zecharia Sitchin	22 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett.....	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre.....	7 TL
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokath.....	9 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:	
Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhların Kaderi: Michael Newton.....	24 TL

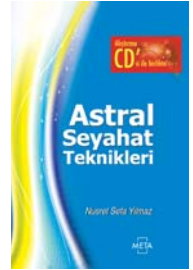
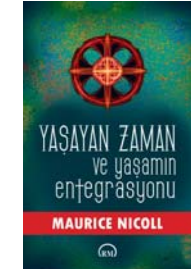
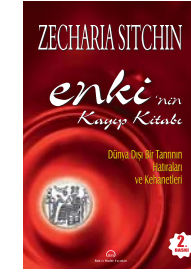
Ruhsal Alemin Işığı: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevda Yücesoy.....	15 TL
Sayıların Gizemi: Rafet Gökhan Ayyüce.....	18 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Şamanik Yolun Çalışma Kitabı: Leo Rutherford	24 TL
Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekrardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt.....	24 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Yaşayan Zaman: Maurice Nicoll	18 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett.....	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümeye Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin	20 TL

****

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34.....	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

Aslan Halkı: Murry Hope	12 TL
Bir Yaşamınız Daha Olsa:	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
Çalgın Sarıca: Itzhak Bentov	18 TL
Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!: Janet Cunningham,	
Michael Ranucci.....	12 TL
Diyet ile Romatizma Tedavisi: J. V. Belle	11 TL
Dünya'ya Mektup: Elia Wise	16 TL
Emmanuel'in Kitabı:	
Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
Excido: Aysun Bitir	10 TL
Göksel ve Versel Işımlar: Wilton Kullmann	10 TL
Hiçlik Denen Yer: Zeynep Zahal Camat	14 TL
İçimizdeki Tanrıça: Roger Woolger	25 TL
İçten Dışa Değişim Teknikleri: U. Markham.....	11 TL
İçten Yaşamak: Sri Aurobindo ve Anne.....	13 TL
Kainatın Masalı: Zeynep Zahal Camat.....	14 TL
Kendinizi Güvende Hissedin: William Bloom.....	13 TL
Kıyamet Kitabı: Zeynep Zahal Camat	10 TL
Mandala: Helga Fiala	18 TL
Masumiyete Dönüş: J. M. Schwartz	16 TL
Mong: Hendrick Vannek.....	10 TL
Psikişik Korunma: Fadime Emir.....	16 TL
SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak:	
D. Zohar–Dr. I. Marshall	19 TL
Strese Son!: Alix Kırsta	20 TL
Şamanik Yolculuk: Sandra Ingerman	20 TL
Tui Na Çocuk Masajı: M. Mercati	18,5 TL
Yönlendirmeli GEVŞEME Uygulaması (CD):	
Reşat Güner.....	15 TL
Zararlı Işımlardan Korunma: W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bedri Ruhselman'ın 54 yıldır beklenen kitabının İngilizce baskısı çıktı

Madde ve ruhtan başlayan yeni dünyanızda

bitmeyen bir bilgi yağmuru...

Gerçek sevgi anlayışı ve sevgiden öze doğru yürüyüş...

Varlıksal özgürlüğün keşfedilmesi... Gezegensel uyanış...

Küresel ısınma, seller, depremler neyi gösteriyor?

Doğa olayları bize ne öğretmek istiyor?

Bugüne kadar şaşmayan doğa olayları için

önceden belirtilen gerçeklerde,

hangi ruhsal hazırlıklar var,

hangi kıyamet kopacak?

1959 Yılında "Önder" adını verdiğimiz Büyük Vazife Plânı'ndan gelen bilgiler, Bedri Ruhselman tarafından düzenlenmiş, o tarihten beri noter, banka kasalarında, muhafaza edilmiş, zamanı geldiği için 54 yıl sonra orijinaline sadık kalınarak yayınlanmıştır.

Metapsişik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

0 212 243 18 14

www.mtiad1950.org.tr
www.ruhvemadde.com

Ana Dağıtıcılarımız

Kitabı bulabileceğiniz noktalar

Ruh ve Madde Yayınları

MTiAD
1950

DOST KİTAPÇI YAYINLARI